

ONZE VOGELS

32e JAARGANG No. 7, JULI 1971

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

De

Jssel

NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Dr. Kuiperstr. 10, Breda, telefoon (01600) 3 61 37.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, telefoon (05760) 1 86 31.

Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Mepel.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Eideren.

DISTRICTSVORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25

District Friesland: J. Forsten, Zuiderkade 2, Mollenpolle, Franeker, telefoon (05170) 29 68

District Drente: A. F. Smit, Groningerstraat 169, Assen, telefoon (05920) 1 49 37

District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 14, Haaksbergen

District Gelderland: D. J. Prinsen, Pater Hafkenscheidstraat 11, Uift, telefoon (08356) 10 71

District Utrecht: O. L. Zimmermann, Oranje-laan 9, Soest, telefoon (0155) 36 60

District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (02508) 3 26

District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, tel. (070) 68 16 70

District Zeeland: J. van de Walle, Churchillweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16

District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78

District Limburg: P. J. Dissel, Hemelslei 75, Sittard, telefoon (04490) 65 62

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Coehoornstraat 40, Bergen op Zoom, postbus 74, gironr. 1148324, telefoon (01640) 3 50 07. Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich.

Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

290

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden. De contributie bedraagt in dit geval f 15,— per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 11,— per jaar, Buitenland f 12,— per jaar. Buitenland per luchtpost extra tarief volgens P.T.T.-kosten.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Parkieten Club

Secretaris: H. L. L. Hoedemaker, Coba Pulskenlaan 14, Tilburg, telefoon (04250) 3 57 47.

Penningmeester: J. Slabbekoorn, Bavelse laan 271, Breda. Postgiro 1113355, Ned. Middenstandsbank Breda. Bij betaling vermelden nr.: 65.68.71.237 t.n.v. N.P.C. Contributie f 12,50 per jaar. Inkomgeld f 5,—.

Nederlandse Zebrovinkencub

Secretaris: B. L. v. d. Stroom, Mgr. Dr. H. Poelslaan 1, Amstelveen-Bovenkerk.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a. d. Rijn. Postgiro 43984 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a. d. Rijn t.n.v. N.Z.C. Contributie f 10,— per jaar. Inkomgeld f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaresse/Penningmeesteresse: Mevr. M. Th. Paape-v. Mourik, Officiersweg 24, Epe (Gld.). Postgiro 984095. Contributie f 10,— per jaar.

Speciaalclub Wildzang en Bastaarden

Secretaris/penningmeester: J. Landsmeer, Jac. Marisstraat 90, Dordrecht. Postgiro 1580245. Contributie f 10,— per jaar.

Speciaalclub voor liefhebbers van insekten en vruchtenetende vogels

Secretaris/penningmeester: H. W. Wareman, Van Opbergenstraat 20, Rotterdam-14, Giro 1343937. Contributie f 15,— per jaar. Inschrijfgeld f 5,—.

Inlichtingen, opgeven nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend bij de betreffende speciaalclubs.

Ussel

De

ONZE VOGELS

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE
BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

Oplage 45.000 ex.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd
op 2 augustus 1971.

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven
P. Rijnders

Redactie-adres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

IN DIT NUMMER

	pag.
Tangara's	292
Wildzang x kanarie	296
De Algemene Vergadering	298
De wespindief een zonderling	299
Indische groenvleugelduif	303
De mozaïeksluier-kanarie	305
Mozambique sijsjes	309
De volièrè	314
Het legsel der vogels	317
Mijn kweek met ...	318
De grasparkiet van A tot Z	320
Boekennieuws	322
De spreeuw	323
Engelse postuurkanaries	326
Kan iedereen prachtvinken kweken?	328
Unieke vogelkalenders 1972	330

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen — leden en abonnees op „Onze Vogels” van zuiver particuliere aard 5 cent per letter met een minimum van f 5,— per advertentie.

Zie voor verdere voorwaarden onder „Vraag en Aanbod”.

Vragen over ??

Grasparkieten aan: H. C. Müller, Lijsterbeslaan 88, Rotterdam.

Zebravinken, Jap. meeuwen en tropen bastaarden: D. J. v. d. Molen, Essinghstr. 80, Dalfsen.

Tropische vogels, grote parkieten en bastaarden met kanariebloed: D. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

Kleurkanaries: H. J. Veerkamp, Lorentzlaan 19a, Schiedam.

Waterslagers en Harzers: M. v. Woezik, Regentesselaan 378, Den Haag.

Postzegel voor antwoord dient meegezonden te worden.

IN DIT NUMMER ADVERTEREN: pag.

Wirika, Schijndel	297
Intern, Hobby Boekhandel, Gorssel	263
Benny Slagers, Enter	263
Importfilm, Den Haag	263
Palet, Den Haag	263
Sluis, Etten-Leur	307
Avimex, Amersfoort	308
Roupe van der Voort, Den Haag	310
Dierenpark Wassenaar, Wassenaar	311
P.Y.M., Lunteren	311
Necareco	311
V.V.R. Vogelvoederfabriek, Rijswijk (Z.H.)	310
A. P. van Gils, Goirle	319
Ploegsma, Amsterdam	319
Marba N.V., Apeldoorn	319
Roupe van der Voort, Den Haag	325
De Vogelwereld, Zottegem	325
Van Waardhuizen, Leiderdorp	325
Komeco-Division, Alkmaar	325
Geko-Labor, Venlo	325
Avimex, Amersfoort	332
Fa. Jan D. Kappelle en Zn., Deventer	332
Veraka, Terheijden	332
Sluis, Etten-Leur	333
Rein van der Veer, Goor	335
Animali, Eindhoven	335
Witte Molen, Meeuwen	336

Voorpagina: Spreeuw; zie artikel op pagina 323. Foto: P. Ramaekers.

Ontwerp en druk: Steens N.V., boekdruk/offset,
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

Goudoorttangara's I

De vrij uitgebreide familie van de tangara's (Thraupidae) bevat verscheidene geslachten, waaruit we regelmatig tangarasoorten bij de meer gespecialiseerde vogelliefhebbers aantreffen. Voor de vogelliefhebberij zijn vooral de geslachten met de wetenschappelijke naam Chlorophonia, Euphonia, Tangara, Rhamphocelus en Thraupis belangrijk. De meeste tangara's die bij ons worden ingevoerd behoren tot deze groepen.

De Nederlandse verzamelnaam organisten, wordt gegeven aan de kleinere Chlorophonia- en Euphonia-soorten, waarvan de lichaamslengte gaat van 9 tot 12 cm. Bij de organisten hebben beide geslachten een enigszins (Chlorophonia) of een sterk (Euphonia) verschillende lichaamskleur. Bij de Chlorophonia's (van het Grieks chloro = groen, en phonia = zanger) zijn de mannetjes overwegend groen, met meestal gele of blauwe bijkleuren, terwijl de popjes ongeveer hetzelfde kleurenpatroon hebben, maar veel mattere kleuren vertonen. Bij de Euphonia's (van het Grieks eu = goed en phonia = zanger) zijn de mannetjes hoofdzakelijk blauw aan de bovenzijde en geel aan de onderzijde. Bij de verschillende soorten variëren deze kleuren tussen bleekblauw en violet, of bleekgeel en roestbruin. De popjes zijn geheel verschillend gekleurd; hun lichaamskleur is meestal een vuil olijfgroen, dat echter kan variëren van zacht grijs tot bleekgeel. De ongeveer 25 soorten organisten bewonen de tropische en subtropische delen van Midden- en Zuid-Amerika. Ze leven vooral van vruchten (bv. wilde vijgen en bananen), bessen (vooral van de parasitaire vogellijmachtigen, waartoe ook onze maretak behoort) en insecten.

De meeste organisten hebben inderdaad een zacht melodieuw gezang, en in deze groep zitten ongeveer de beste zangers uit de tangara-familie. De best bekende en regelmatig ingevoerde organistensoort is wel de violette organist (Euphonia violacea).

TANGARA'S

De Rhamphocelus-soorten behoren tot de grotere tangara's. Hun lichaamslengte ligt tussen 16 en 19 cm. De tangara's van dit geslacht, dat ongeveer 8 soorten bevat, worden gekarakteriseerd door hun sterke snavel, waarvan de ondersnavel verbreedt naar de basis toe. De kleur van de snavel is meestal grijs- of blauwachtig en de ondersnavel draagt bij de meeste soorten een kenmerkende witachtige vlek aan de zijkanten van de basis. Deze tangara's zijn tamelijk sterke vogels, die op zachte winterdagen in de buitenvolière mogen rondvliegen, als ze dan eveneens over een droge en licht verwarmde binnenvolière kunnen beschikken. De mannetjes zijn meestal schitterend gekleurd, waarbij vooral een fluweelachtig zwarte of rode basiskleur overheeft, soms afgewisseld met levendig gele of oranje kleuren. Omwille van deze fluweelachtige kleuren, dragen de Rhamphocelus-tangara's in het Duits de algemene naam Samttangaren, wat letterlijk fluweeltangara's betekent. De poppen hebben een doffere lichaamskleur, die gaat van zachtbruin tot vuil olijfgroen. Deze tangarasoorten zijn meer alleseters, die zich voeden met bessen, vruchten, insecten en ook wel zachte zaden. Ze leven vooral in het struikgewas langs rivieren en wegen, langs bosranden, in tuinen, plantages en allerlei struikgewas op braakliggende gronden en ze komen plaatselijk dikwijls veelvuldig voor. De best bekende en soms ingevoerde soorten zijn: de fluweeltangara (Rh. carbo), de rode tangara (Rh. brasilius) en de roodrug- en geelrug-tangara's (Rh. flammigerus en Rh. icteronotus).

Het geslacht met de naam Thraupis, bevat wellicht de best gekende en meest bestudeerde tangara's. De Thraupis-soorten zijn sierlijke en tamelijk grote vogels, waarvan de lichaamslengte tussen 15 en 19 cm ligt. De wetenschappelijke naam Thraupis is de oorspronkelijke Griekse naam voor tangara. Het geslacht Thraupis, dat een achttal soorten omvat, leeft verspreid over geheel Centraal-

en het tropische deel van Zuid-Amerika. In vele gebieden vervangen ze zowat de lijsterachtigen van bij ons. Het zijn vogels die leven van alles wat eetbaar is, vooral vruchten en insecten. Ze komen veelvuldig voor op overwoekerde braakliggende gronden en in plantages, tuinen, parken en andere gekultiveerde gebieden. De *Thraupis*-tangara's zijn rusteloze vogels, die steeds door de boomtoppen rondtrekken op zoek naar voedsel. De verschillende soorten hebben meestal een zachte, niet erg opvallende lichaamskleur en beide geslachten zijn niet altijd gelijk gekleurd. De best gekende soorten zijn: de blauwe tangara (*Thr. episcopus*), die in 16 ondersoorten verspreid is over gans het tropische gedeelte van Amerika, en de Darwin-of blauwgele tangara (*Thr. bonariensis*). Het grootste tangarageslacht bevat ongeveer 50 soorten, die om hun gemeenschappelijke kenmerken werden samengebracht in de groep der *Calliste*-tangara's. De wetenschappelijke geslachtsnaam van deze soorten wisselt nogal eens, en naar gelang de auteur varieert hij tussen *Calliste*, *Calospiza* en *Tangara*. De laatste naam is de oudste en de meest gebruikte en hij wordt in de moderne

literatuur weer het meest aangetroffen. De *Calliste*-tangara's zijn meestal bijzonder schitterend gekleurd en de geslachten hebben bijna altijd hetzelfde kleurenpatroon. De meest verschillende en schitterendste kleuren komen in deze groep voor. Hun lichaamslengte ligt tussen 11 en 15 cm. In ongeveer elke omgeving van de subtropische en tropische gebieden van Centraal- en het noorden van Zuid-Amerika, komen *Calliste*-tangara's voor. Buiten de broedtijd leven ze meestal in kleine, dikwijls gemengde groepjes, en trekken op zoek naar voedsel rond door de toppen van vruchtdragende bomen, door de plantages, door reeds overwoekerde of pas uitgekapte open plekken in het oerwoud en langs de oerwoudranden. De verschillende soorten voeden zich, zoals de meeste tangara's, ook hoofdzakelijk met allerlei vruchten, bessen en insecten. Het neerwaarts gebogen haakachtige tandje op de punt van de bovennavel komt hen vooral goed van pas bij het stuk trekken van hardere vruchtensoorten. Zowel bloeiende als vruchtdragende bomen worden dikwijls door allerlei tangara-soorten bezocht. Ze worden aangetrokken door de nectar van de bloemen en door de

vele insecten die erop afkomen, of door de rijpende vruchten. Tijdens de broedperiode echter leven de Calliste-tangara's altijd paarsgewijze.

Omwille van hun opvallende kleuren, zijn de Calliste-tangara's gezochte voliërevogels. Beter gekende soorten zijn o.a. de zevenkleuren- of paradijstangara (*T. chilensis*), de veelkleurentangara (*T. fastuosa*), de goudtangara (*T. arthus*), de druppeltangara (*T. guttata*) en de goudmaskertangara (*T. nigrocincta*). Vele soorten worden echter slechts zelden gevangen en ingevoerd. Een relatief weinig ingevoerde soort is de op de kleurenfoto afgebeelde juweeltangara of goudoortangara. Op de foto kunt u merken, dat deze tangara beide namen niet gestolen heeft. Zijn Engelse naam is golden-eared tanager en in het Duits noemt hij Goldohrtangare. De meeste namen zijn dus duidelijk afgeleid van zijn wetenschappelijke naam *Tangara chrysotis*. De soortnaam *chrysotis* bestaat namelijk uit twee delen, die beide uit het Grieks afkomstig zijn, nl. *chrys* wat goud en *otis* wat oor betekent. In sommige boeken komen ook de wetenschappelijke namen *Calliste chrysotis*, *Chrysothraupis chrysotis* en *Calospiza chrysotis* voor. Tegenwoordig krijgt *Tangara chrysotis* echter weer de algemene voorkeur.

De juweeltangara heeft een kleurig, fonkelend verenpakje en heeft zijn naam dus wel verdiend, alhoewel nog veel meer tangara-soorten een gerechtvaardigde aanspraak op deze naam zouden kunnen maken. Goudoortangara lijkt me een betere benaming, en deze naam zal dan ook verder gebruikt worden. (wordt vervolgd)

Beide geslachten zijn bij goudoortangara's gelijk gekleurd. Het voorhoofd en de wenkbrauwen zijn glanzend goudgeel, terwijl de oordekveren in de omgeving onder de ogen meer glanzend kopergeel zijn. De teugel, de omgeving van het oog, een band onder de kin die doorloopt onder de oordekveren, de bovenkop en de nek zijn zwart. De bovenrug is zwart, maar de veertjes hebben glanzend goudgroene tot kopergele randen. De onder- en de bovenstaartdekveren, de borst en de flanken zijn glanzend goudgroen. De veertjes op deze plaatsen hebben een donker middengedeelte en slechts een brede rand is goudgroen gekleurd. Wanneer er echter enkele veertjes ontbreken in het verenpakje, dan ontstaan daardoor donkere vlekjes in de eenkleurige bovenlaag. Op de foto komen op de borst enkele van deze donkere vlekjes voor. De buik en de onderstaartdekveren zijn levendig kastanjebruin. De vleugelen en de staartveren zijn zwart met goudgroene randen. Naargelang de geografische oorsprong van bepaalde vogels, ligt de buikkleur tussen een warm kastanjebruine en een

bleekbruine kleur, en de goudgroene kleur op rug en borst gaat in bepaalde gebieden meer naar een blauwgroene kleur over. Men heeft echter nog geen indeling in ondersoorten aan de hand van de geografische kleurverschillen opgemaakt. De snavel is zwart, de poten meer donkerbruin en de ogen zijn donkerbruinachtig. De lengte van een goudoortangara is ongeveer 14 cm en de staarten- en vleugellengte bedraagt respectievelijk ongeveer 5 cm en 7,5 cm. Deze tangara heeft een robuust uitzicht, en ook in de hand zijn het beslist stevig aanvoelende vogels.

Goudoortangara's leven in het subtropische gedeelte van het Andesgebergte tussen 5° NB en 20° ZB. In Colombia komen ze voor op de oostelijke hellingen van de oostelijke Andesbergketen vanaf de oorsprong van de Magdalena-rivier en verder zuidwaarts tot in de Caquetá-provincie. Hun verspreidingsgebied strekt zich dan verder uit over Oost-Ecuador, Oost-Peru en over Noord-Bolivia, tot voorbij de steden La Paz en Chochabamba. Ze leven vooral op de beboste berghellingen aan de oostelijke zijde van de Andesbergketen. Over de verdere levenswijze en vooral de broedgedragingen en de voedingsgewoonten in de vrije natuur is weinig bekend. Men neemt aan dat ook goudoortangara's dezelfde broed- en voedingsgewoonten hebben als de meeste andere *Tangara*-soorten.

Over het gedrag van goudoortangara's in een voliëremilieu weten we beslist meer af, dan van hun gedrag in hun herkomstgebieden. Goudoortangara's worden slechts sporadisch ingevoerd, vaak wordt deze tangarasoort dus niet aangeboden en sedert 1965 heb ik niet meer dan een tiental stuks gezien. Af en toe verschijnen er echter wel een paar exemplaren in de handel, maar de kostprijs ligt dan meestal vrij hoog (tussen f 60,— en f 85,—; of tussen BF 800,— en BF 1200,—).

De vogels die ik bij verschillende gelegenheden bij grote importzaken in Nederland en België gezien heb, zagen er steeds vrij goed uit. Ze zaten goed in de veren en ook hun gezondheidstoestand leek meestal tamelijk goed.

Sedert mijn belangstelling voor vogels zich op tangara's heeft toegespitst, heb ik steeds een of meerdere goudoortangara's in m'n verzameling gehad. De akklimatisatie heeft me nooit moeilijkheden gegeven. De drie vogels zijn toevallig steeds tijdens de zomer aangekocht. Ze waren bij de aankoop allen in een zeer goede algemene konditie en een speciale akklimatisatie wat betreft de temperatuur was onnodig. Bij een aankoop in de winter zal dit wel enigszins anders liggen. M'n vogels mochten echter pas na een vier-tal weken volop in de buitenvoliëre.

Als voedsel krijgen m'n goudoortangara's het gewone voedsel dat ik aan al mijn tangara's geef, namelijk: vruchten, voornamelijk appels, peren en bananen, aangevuld met meer seizoenafhankelijke vruchten en bessen zoals druiven, kersen, aardbeien, lijsterbessen e.d. Als insektenvoer geef ik alle dagen verse of gedroogde miereneitjes en pas vervelde (witte) meelwormen en larven. Verder staan voortdurend een zevental soorten universeel- en gedroogde-insectenvoer ter beschikking. En nu en dan een beetje honig in water opgelost doet de vogels zeker een genoegen. Met meer speciale toegiften kan men de vogels in een prima (broed-)konditie krijgen.

Gedurende de eerste dagen na hun aankomst begonnen de goudoortangara's steeds met van de vruchten en de miereneitjes te eten. En langzaam aan leerden ze elke aangeboden soort voedsel eten. Bijzonder geïnteresseerd waren alle exemplaren in pas vervelde meelwormen en gedroogde of verse miereneitjes. Wanneer de voederschaaltjes werden gevuld eisten de goudoortangara's steeds het recht op om zich eerst van de schaaltes met dit voer te bedienen. Hun reactie om alle andere tangara's van deze voederschaaltjes te verdrijven, is bijzonder opmerkenwaardig: terwijl de vogel op de rand van het schaaltes zit, steekt hij zijn snavel vertikaal naar omhoog en laat een schril schrikkend geluid horen, en terwijl hij dit doet, zet hij de kopergele oorvlekken op, zodat deze als schuine spiegels aan de zijkan-ten van de opgestoken kop het opvallend licht reflecteren. Na deze waarschuwing laten eventuele meesnoepers de goudoortangara's verder wel met rust. Deze tangara's passen deze afschrikreactie steeds toe, wanneer ze zich bedreigd voelen. Vooral tegenover soortgenoten werkt deze afschrikking bijzonder goed en ze wordt steeds toegepast wanneer twee soortgenoten elkaar tot op een minimumafstand van 10 tot 15 cm naderen. Goudoortangara's zijn voor het overige bijzonder verdraagzaam.

Toen ik als tangaraliefhebber begon met het samenstellen van een verzameling was een van mijn eerste tangara's toevallig een goudoortangara. Het was een sterke vogel, die meer dan twee jaar in mijn volière heeft geleefd. Deze vogel had in de buitenvolière zijn eigen zonnebadhoekje: hij gebruikte een uitstekend takje van een taxusstruik als zitplaats om zomernamiddagen in de zon door te brengen. Dit zitplaatsje was voor hem alleen en alhoewel het een opvallend en gunstig zithoekje was, heb ik het nooit door een andere vogel zien gebruiken. Gewoonlijk begon mijn goudoortangara rond de middag met het nemen van een bad en daarna trok hij naar zijn zithoekje. Daar verzorgde hij uit-

gebred zijn veren en zat hij zich dan te zonnen voor de rest van de namiddag. De voor-middag en de vooravond waren voorbehouden aan het samenrapen van zijn dagelijks kostje.

Een paar maanden nadat mijn eerste goudoortangara gestorven was, kreeg ik de gelegenheid om uit vier stuks er een paartje (althans dat denk ik) uit te zoeken. Ook deze vogels gaven geen aanpassingsmoeilijkheden. Maar net toen ze zich goed thuis gingen voelen en ze goed met elkaar begonnen op te schieten verongelukte een der vogels: hij brak in de binnenvolière een vleugel, door in de duisternis tegen een uitstekend steunstokje van een der tropische planten aan te vliegen. Alhoewel de breuk tamelijk goed genas, kon de vogel toch nooit meer zijn konditie langzaam achteruit en op een kroop en sprong nog wel rond door de dichte begroeiing van de buitenvolière en hij raakte langs speciaal voor hem aangebrachte takken wel in de binnenvolière en bij de voederschaaltjes, maar ondanks alles ging zijn konditie langzaam achteruit en op een morgen lag hij dood onder zijn laatste slaapplek. De tweede vogel leeft nu nog en doet het na tweeënehalf jaar nog steeds opperbest. Zoals alle goudoortangara's is ook dit exemplaar soms bijzonder actief, om dan gedurende zijn rusturen tot een onverstoorbare inaktiviteit terug te keren. Ook deze vogel is verzot op zonnebaden.

Goudoortangara's kunnen de zomermaanden (van begin mei tot eind oktober) in een buitenvolière doorbrengen. Het verblijf in een bepante buitenvolière komt beslist hun konditie ten goede en het bevordert ook de kans op broedresultaten. Tijdens de wintermaanden moeten ze echter in een binnenvolière, waar de temperatuur niet beneden 10° C daalt. Bij lagere temperaturen gaan ze zich onprettig voelen en dit laten ze merken door het grootste deel van de dag met opgezette veren op een knus zitplaatsje door te brengen.

In een volièremilieu zijn goudoortangara's nog nooit gekweekt. Het grootste probleem zal ook hier wel zijn (zoals bij vele tangara-soorten) dat de samenstelling van een paar bijzonder moeilijk is, vooral ook daar het aantal vogels waaruit men kan kiezen, nooit bijzonder groot is. Bij vogels van ongeveer dezelfde leeftijd (voor zover dit vast te stellen is) en dezelfde geografische herkomstplaats, vergroot men echter aanzienlijk de kans om zich een koppel aan te schaffen, door een dof en een levendig gekleurd exemplaar uit te zoeken. Wanneer men eenmaal een paartje heeft, mag men in een niet te kleine, beplante en rustige buitenvolière beslist broedresultaten verwachten.

WILDZANG × KANARIE

In mijn met vlier, liguster en springkruid beplante volière van 6 x 2 x 2 m, bevinden zich een koppel vinken, een koppel groenlingen, een man sijs, een man kneu, een indigovink, een koppel diamantduifjes en twee rijstvogels. Het voer bestaat uit kanariezaad, tropisch zaad, zonnepitten, universeelvoer, opfokvoer en geweekt wit brood. Vliegen komen op een emmertje met fruitafval af. Luis zit er altijd op vlier en springkruid. Enchytreen kweken het hele jaar door onder het afgevallen blad, zodat ik alleen maar onkruidzaden behoef te snijden om een zo gunstig mogelijke biotoop voor mijn vogels te verkrijgen. De groenlingen en de sijs heb ik al reeds drie jaar in mijn volière en met de groenlingen kweek ik dan ook ieder jaar. Ik wilde nu eens proberen om enige bastaarden te kweken, dus deed ik eind februari 1970 vier kanariepoppen, te weten twee gele en twee brongroene in de wildzangvolière, in de

hoop dat het wat zou worden. Ja hoor, op 1 maart zag ik dat de sijsman een gele kanariepop bevloog, hetgeen resulteerde in een nest met 4 eieren, die jammer genoeg alle onbevruucht waren. De sijs had intussen niet stil gezeten, want 17 maart hadden twee kanariepoppen jongen in het best liggen en ook de kneu man had voor twee bastaardjongen gezorgd, alhoewel ik hem nooit een popje had zien bevliegen. De nesten waren gemaakt in tropen nestkastjes en in conservenblikken die ik met de bodem tegen de wand had gehangen. Een paar dagen later was er uit een conservenblikje een jong en daarna drie eieren verdwenen. Twee weken later echter vlogen er drie jonge bastaarden in de volière, twee van de sijs en een van de kneu. Op 26 april vond ik het goed verborgen nest van de groenling waarin vier eieren lagen. Twee kanariepoppen waren al weer aan het nestelen. Het vol-

gend weekend lagen er twee jonge groenlingen die ik twee weken later in de volière zag vliegen. Door mijn werk ben ik zomers alleen tijdens de weekenden thuis zodat er van nestkontrolle en ringen niet veel kan komen. Een bronsgroene kanarie liet zich door de sijs bevliegen als zij van de voerbak kwam en op weg was naar haar jongen om die te voeren. Zij voerde dan meteen ook de om voer bedelende jonge groenlingen. De sijs helpt ook bij het voeren en verdedigt de nesten van de kanariepoppen, tegen iedere vogel die te dicht in de buurt komt. De jonge sijsbastaarden lijken erg veel op de sijs. De snavel

is dikker en de korte staartjes worden na de eerste rui langer. De jonge mannen beginnen dan ook te zingen en zijn de gehele dag druk in de weer. De kneubastaarden, van de geelbonte kanaries, hebben de streeptekening van de kneu maar zijn iets geler en ook hun gedrag is rustiger dan de sijsbastaarden. Zo is dan het broedseizoen weer achter de rug. Er zijn jonge vogels geboren en er zijn er ook dood gegaan, maar toch ben ik zeer tevreden met mijn bastaarden. Misschien zijn er wel bij die het volgend jaar vruchtbaar blijken te zijn. Met de kapuzensijs is het ook gelukt dus maar afwachten.

WIJ BIEDEN U VRIJBLIJVEND AAN UIT BUITEN- EN BINNENVOLIERS:

Zilverbekjes en loodbekjes	5,— p.p.	Napoliens	5,— p.p.
Bandvinken	6,— p.p.	Zilvervleugel zebrevinken	13,— p.p.
Ekstertjes	6,50 p.p.	Japane meeuwtjes	8,50 p.p.
Vuurvinken	7,50 p.p.	Japane nachtegalen mannen	20,— p.st.
Goudmussen	7,50 p.p.	Japane nachtegalen poppen	11,— p.st.
Blauwfazantjes	8,— p.p.	Zilveroornachtegalen	40,— p.st.
Oranjekakjes	8,— p.p.	Blauwvleugelnachtegalen	35,— p.st.
Goudbukjes	9,50 p.p.	Rijstvogels	8,50 p.p.
Mozambique sijsjes	10,— p.p.	Safravinken klein	20,— p.p.
Edelzangers	10,— p.p.	Safravinken groot (op kleur)	20,— p.st.
Geelstuitedelzangers	12,50 p.st.	Dubbele Mozambique sijsjes	25,— p.p.
Staalvinken	7,50 p.p.	Himalaya sijsjes	15,— p.st.
Dominicaïnwidas	11,50 p.p.	Roodbekwevers Angola	10,— p.p.
Oost. Afr. blauwfazantjes	10,— p.p.	Shamaliesters	65,— p.st.
Blauwkap blauwfazantjes	22,50 p.p.	Bladvogels	50,— p.st.
Geelchouderwidas	17,50 p.st.	Surinaamse glansmerels	20,— p.st.
Geelnekwidas	25,— p.p.	Lappenspreeuwen (zeldzaam)	200,— p.p.
Groene tijgervinken	25,— p.p.	Afrikaanse glansmerels	20,— p.st.
Tijgervinken	7,50 p.p.	Purper glansmerels	25,— p.st.
Muskaatvinken	6,50 p.p.	Geelkop tropialen	20,— p.st.
Zwartkop en driekleur nonnen	7,— p.p.	Jacarinevinken	10,— p.st.
Witkop nonnen	7,50 p.p.	Kaneelpaapjes	20,— p.p.
Blauwgrijze roodstaartjes	9,— p.p.	Witkeelpaapjes	15,— p.p.
St. Helenafazantjes	13,— p.p.	Indische nonpareils	20,— p.p.
Dubbele goudbukjes	13,— p.p.	Bruinkop ortelanelen	7,50 p.st.
Angola blauwfazantjes	13,— p.p.	Zwartkop ortelanelen	12,50 p.st.
Roodkop amadines	22,50 p.p.	Kalabulbula	17,50 p.st.
Pigmy duifjes	32,50 p.p.	Roodoorbulbula	22,50 p.st.
Rode steenduijjes	35,— p.p.	Witoorbulbula	20,— p.st.
Diamantduifjes	20,— p.p.	Oevermynaha	17,50 p.st.
Zwartmaskerduifjes	20,— p.p.	Hertenmynaha	22,50 p.st.
Zebrauijjes	35,— p.p.	Pagodamerels	17,50 p.st.
Groenvleugelduiven	60,— p.p.	Grijskopmerels	17,50 p.st.
Senegalduijjes	27,50 p.p.	Grasperkieten (div. kleuren)	7,— p.p.
Staalvleekduifjes	25,— p.p.	Deensbont, Albino, lutinopark	12,— p.p.
Chin. kwartels	12,50 p.p.	Valkparkieten	35,— p.p.
Regenkwartels	20,— p.p.	Nandayaparkieten	60,— p.p.
Rodeboskwartels	22,50 p.p.	Agap personatas	65,— p.p.
Francolinekwartels	22,50 p.p.	Agap Fisherie	60,— p.p.
Zilver chin. kwartels	35,— p.p.	Agap rosecollis	40,— p.p.
Japane kwartels	17,50 p.p.	Geelvoorhoofd papagaaien v.a.	150,— p.st.
Indigovinken	15,— p.st.	Grijzeroodstaart papagaaien v.a.	175,— p.st.
Mex. nonpareils	20,— p.st.	Bloemenduijjes	40,— p.p.
Lazulivinken	20,— p.st.	Geelstuijfbulbuul	22,50 p.st.
Mex. kernbijters	20,— p.st.	Dayalijsters	65,— p.st.
Mex. goudvinken	17,50 p.st.	Timali's	35,— p.st.
Groene kardinalen	35,— p.st.	Roséevinken	17,50 p.st.
Grijze zebrevinken	7,50 p.p.	Reuzeneksters	30,— p.p.
Witte zebrevinken	10,— p.p.	Chinees spotlijsters	45,— p.st.
Beige zebrevinken	9,— p.p.	Bronzemantjes	8,50 p.p.
Masker zebrevinken	12,— p.p.	Blauwe koningzuigers	50,— p.p.

Conditie: Niet franco, rembours. Minimumorder f 20,— verpakking f 1,50 per kistje. Levende aankomst en kwaliteit gegarandeerd. Reclames binnen 2 dagen. Onze magazijnen zijn dagelijks geopend tot 5.30 uur, zondags tot en met 29 augustus tot 3.30 uur.

„WIRIKA“ - Elschotseweg 15 - Schijndel (N.Br.) - Tel. 04104 - 23 55

DE ALGEMENE VERGADERING

M. van Woezik

Op 29 mei 1971 werd te Utrecht in een prettige en zakelijke sfeer de algemene vergadering gehouden. Vooruitlopend op hetgeen in de t.z.t. aan de afdelingen toe te zenden notulen wordt opgenomen, volgen onderstaand de voornaamste punten van deze vergadering.

Goedgekeurd werden de jaarverslagen van de secretaris en de penningmeester benevens de begroting voor 1971. De contributie voor 1971 blijft onveranderd.

De heer A. L. van Liempd werd bij acclamatie herkozen tot voorzitter. Afscheid werd genomen van de bestuursleden de heren Derksen en Oonk, die zich vrijwillig terugtrokken om de nieuwe structuur van het bondsbestuur mogelijk te maken.

In het Huishoudelijk Reglement kwamen in

Art. 26 de woorden: „meer dan 3 maanden” te vervallen.

De bondscontributie voor 1972 werd vastgesteld op f 2,50 per lid per kwartaal, jeugdleden f 1,25, terwijl in dat jaar als proefneming districts-kassen worden ingesteld.

De heer H. Schniermanni te Enschede werd benoemd als erelid nu hij om gezondheidsredenen na 17 jaar zijn functie als districts-commissaris moet neerleggen, evenals de heer M. van Woezik te Den Haag, die eveneens om gezondheidsredenen zijn functie als lid van de technische commissie zangkanaries moest neerleggen. De voorzitter schetste de buitengewone verdiensten van de beide heren waarvoor woorden eigenlijk te kort schieten. Verworpen werd het voorstel om in 1972 de contributie voor één kwartaal met f 1,— te verhogen, deze zaak zal opnieuw aan de orde worden gesteld in het bondsbestuur.

H. J. Schniermanni

AFDELINGSSECRETARISSEN

In verband met de vakanties verzoeken wij u uw mutatielijst voor het komende kwartaal zo spoedig mogelijk in te zenden, in ieder geval vóór 5 juli a.s. In verband met een sterke onderbezetting van het bondsbureau tijdens de vakantieperiode, verzoeken wij u tevens uw correspondentie tijdens de maand juli te beperken tot het hoogst noodzakelijke.

WIJ WENSEN U ALLEN EEN BIJZONDER FIJNE EN ZONNIGE VAKANTIE. ZORG TIJDENS UW AFWEZIGHEID DAT UW VOGELS TOCH GOED WORDEN VERZORGD EN WAAR U ZICH OOK BEVINDT, LAAT NIET ALS DANK...

DE WESPENDIEF... EEN ZONDERLING

F. M. van Hooijdonk

Een der eerste grijpvogels, die we achtereenvolgens de revue zullen laten passeren is helaas ook een van de meest zeldzame! Dit laatste mede gezien zijn zeer bijzondere menu: wespen, bijen en hun broed. Een vogel, die bovendien zeer op rust gesteld is en die rust is in ons landje steeds moeilijker te vinden.

Algemene kenmerken:

De wespendif is één van de grotere grijpvogels, welke in ons land voorkomen en gelukkig ook broeden. De lengte van deze vogel varieert van ongeveer 50-60 cm, terwijl hij een vleugelspanning van wel 1,40 m kan bereiken. Oppervlakkig gezien doet hij nog het meest denken aan de buizerd. In verband daarmee heeft hij ook zijn naam: Duits Wespenbussard; Engels:

Honey-buzzard. Formeel is dit: van ornithologisch standpunt gezien, niet helemaal 100% juist, maar zo diep zullen we het als amateur-vogelaar maar niet gaan zoeken.

Kenmerkend voor de wespendif is, dat het grootte-verschil tussen mannelijke en vrouwelijke exemplaren te verwaarlozen is, zulks in tegenstelling met andere soorten van grijpvogels als b.v. sperwer en slechtvalk.

De wespendif is geen „waardig“ lid van de valkenfamilie omdat hij een lafhartige vogel is: hij is schuw, vliegt langzaam en traag meestal laag bij de grond. Zijn handelwijze verraadt grote traagheid. Op jacht zijnde ziet men hem lang op dezelfde plaats zitten, meestal op „grensstenen“ en te midden van het veld staande bomen.

Hij is — in tegenstelling tot andere grijpvogels — goed ter been, hetgeen hem goed van pas komt bij zijn eigenaardige manier van jagen. . . zo vervolgt hij te voet insecten die hem tot voedsel dienen. De Duitser noemt hem ook wel „Läuferfalke“ = loopvalk.

Kleur, vliegbeeld en overige kenmerken:

Ofschoon ik niet de bedoeling heb hier een volledige persoonsbeschrijving van onze wespendif te geven, want daarvoor zijn er trouwens genoeg goede determineerwerken, kan ik er toch niet aan voorbijgaan, enkele algemene bijzonderheden van deze interessante vogelsoort te vermelden.

De kleur is in hoofdzaak bruin; staart grauwbruin met een drietal opvallende brede donkere dwarsbanden; twee aan de staartwortel en één aan het -einde. Daartussen vele smallere dwarsstreepjes. Deze opvallende staarttekening wijst direct de wespendif als zodanig aan. Maar... niet steeds krijgt men de staart goed te zien. Als de vogel op de grond zit is thuisbrengen naar genoemd kenmerk moeilijker. De onderzijde is bruin en wit gevlekt en op de borstlengte- en/of dwarsstrepen: dit doet soms aan de havik denken. Er zijn echter ook bijna egaal donkere typen. De snavel is zwart, de kop vaak asgrauw of zéér licht tot wit toe: alles bij elkaar een bont tableau. De buizerd heeft eveneens soms een zeer variabel verenkleed, maar een zo grote verscheidenheid als de wespendif toch niet. Bij jonge mannetjes-kiekendieven ziet men ook vaak een veelheid aan kleuren door elkaar. Bij een jager in mijn vorige woonplaats (Bocholtz) die in Duitsland jaagt „waar de buizerd nog voorwaardelijk beschermd is, hangt een pracht-exemplaar wespendif in de gang te kijk. Onder het mom van „Bussard darf man schiessen“ knallen die „schutters“ ook maar een wespendif neer. Een jager, die de naam van stroper niet wil verdienen moet echter het onderscheid in vliegbeeld en habitus van deze vogels kennen. Kent hij dit niet: dan niet schieten of zijn „Jagdprüfung“ eens opnieuw doen. Tegenwoordig met de grote zeldzaamheid der grijpvogels is het trouwens beter die paar vogels die er nog zijn volledig te beschermen het hele jaar! De tekening van de onderzijde der vleugels is ook verscheiden: een donkere achterrand ontbreekt er veelal niet. Het **vliegbeeld** verschilt echter duidelijk met dat van de buizerd door de langere staart, smalle vleugels die meer spitse toppen hebben, door het slanke postuur en dito kop, maar vooral (en dit is in de vlucht goed te zien) langere hals. Daar de wespendif veel vliegt, zweeft en cirkelt zal men hem in de lucht wel in de kijker kunnen krijgen. Heeft men bovendien het geluk hem samen met de buizerd in de lucht te zien hetgeen bij najaarstrek (einde augustus-/begin september) vaker kan voorkomen, dan vergeet men zijn vliegbeeld zeker niet meer.

Zo vaak als men het miauwen van de buizerd hoort zo weinig geluid produceert de wespendif: zijn roep is „ki, ki, ki“ bij het nest een kort „kek“: soms roept hij lange tijd aan één stuk door. Een nadeel voor de vogelvriend is dat de wespendif zich door zijn schuwheid niet gemakkelijk laat benaderen: hij vliegt meestal laag en tussen de bomen. Hoe schuw hij wel is merkte ik najaar 1958 in het Nyswillerbos te Wittem vlak bij mijn toenmalige woonplaats Bocholtz. Plaatselijke jagers hadden mij opmerkelijk gemaakt op een „blauwe valk“, die zich aldaar zou ophouden. Men meende met een havik te doen te hebben. Toen ik op de „jachtzit“ op de uitkijk zat zag ik de „rare valk“ met zijn zeer spitse

vleugels tussen de bomen verdwijnen. Het kon zeker geen havik zijn, afgaande op vliegbeeld en vliegwijze. Ik ging uiteraard terug en verkende eerst van zeer verre afstand de omgeving met de kijker alvorens dichterbij te komen. Ik zag toen twee grotere grijpvogels cirkelen; waarbij verwisseling met de buizerd mogelijk zou zijn, als de vleugels breder en stomper geweest waren. Dichterbij gekomen had ik het geluk ze van vlakbij op te jagen uit de bomen: het waren twee (trekkende) wespendifen.

Ook het op naam brengen van jonge vogels is moeilijk. In het tijdschrift „Natura“ (februari 1956) heeft de heer F. van Ommen hierover een boekje opengedaan, waarvan ik meen een gedeelte te mogen weergeven: „In 1951 werd een wespendif als bijna vliegvlugge jonge vogel te Putten (Gld.) gevonden en door een dame uit Amsterdam meegenomen. Zij verzorgde deze vogel drie jaar. Jan P. Strijbosch verstrekte haar op verzoek inlichtingen omtrent juiste verzorging en determineerde de vogel ter plaatse als een buizerd (*Buteo b.*). Later eerst bleek zonneklaar — zo vervolgt het artikel — dat het een rasechte wespendif was!”

Wellicht had de heer Strijbosch toen nog geen kennis kunnen nemen van het uitstekende boekje „Der Wespenbussard“ geschreven door Hans Münch. Deze schrijver geeft een zeer duidelijk onderscheid tussen de buizerd en de wespendif, welke snavels duidelijk verschillen vertonen. Zoals uit bijgaand schetsje (aan genoemd werk ontleend) blijkt, is niet alleen de vorm der snavels anders, maar de neusopening is bij de buizerd rond en bij de wespendif spleetvormig!

Bij gevaar heeft onze wespendif geen ander wapen dan de vlucht of het aannemen van een dreighouding, die hierin bestaat, dat hij met gespreide vleugels en opgezette veren (vooral de „kuif“) blaasgeluiden produceert. Hetzelfde doen jonge uilen en dito bruine kiekendieven als ze in het nest verrast worden.

Voor de havik en slechtvalk en in het bergland ook arend en oehoe hebben het op de wespendif begrepen. In ons land echter is de havik als een vijand noemenswaard. Vanzelfsprekend werd en wordt de wespendif ook door de mens vervolgd. In onze zuidelijke nabuurlanden, waar alle grijpvogels vogelvrij zijn, dreigen zeer vele gevaren voor de vogel als hij zich in het najaar naar warmere streken begeeft.

De meeste kans op ontmoetingen met de wespendif heeft men van april tot oktober. In zachte winters soms eerder, in maart en zelfs februari! Hij houdt vooral van flink beboste omgeving; zowel loof- als naaldbossen. Ook hier liefst enige afwisseling van terrein. Na de broedtijd en bijzonder tijdens de najaarstrek (augustus-september) is hij vaker waar te nemen, soms in grote troepen. Dit laatste is vanzelfsprekend een niet vaak voorkomend verschijnsel.

Jachtwijze en voedsel.

Zoals reeds gezegd zijn zijn gedrag en jachtwijze niet in overeenstemming met die van zijn andere familieleden als valken, buizerd, sperwer, etc. De wespendif heeft zich — zoals zijn naam reeds aanduidt — gespecialiseerd in het bemachtigen van wespen en hun broed. Hij heeft een lange, slechts weinig gebogen snavel, waarmee hij grotere dieren niet kan doden. Zijn klauwen zijn zwak en weinig gekromd, derhalve niet geschikt voor het vangen en vasthouden van een prooi, maar daartegenover des te beter bruikbaar als graafwerktuigen bij het opsporen van wesp- en hommelnesten en ook bij het jagen te voet. Hij loopt uitstekend. Dit laatste is hem van groot nut bij het voedselzoeken, waarbij hij ongeveer op gelijke manier te werk gaat als kraaien. Hij stapt soms lang over de bodem om kikkers, muizen, wormen, rupsen en ook vogeltjes te vangen, terwijl eieren en nestjongen even smakelijk verorberd worden. Het liefste eet hij angeldragende insecten en hun gebroed. Hoe hij het nest opzoekt, weten we nog maar nauwelijks. Je ziet des zomers wel wespendifen laag zigzaggend over het bos of de heide vliegen. Stellig zijn ze dan op jacht. Hoe nu eigenlijk precies een wespennest gevonden wordt is niet duidelijk. Vinden doen ze het in elk geval. Heeft hij een wesp- of hommelnest ontdekt dan krabt hij met de poten de grond boven de raten weg. Zodoende graaft hij zich vaak diep in de grond, zodat de vogel bijna geheel uit het oog verdwijnt.

Uit de raten haalt hij met de snavel de vette larven één voor één tevoorschijn. Meestal duurt het verscheidene dagen voordat een wespennest geheel leeggegeten is. Oude vogels, die jongen te verzorgen hebben, dragen grote stukken raat in de poten nestwaarts en halen ter plaatse de larven er uit. Bij hoge uitzondering schijnt ook de buizerd zich te wagen aan het uithalen van wespennesten. Vindt men een grijpvogelhorst met erin en er om wespenraten, dan kan men praktisch voor 100% zeker zijn een nest van de wespendif gevonden te hebben.

De wespendif heeft speciale beveiliging tegen de steken van angeldragers in de vorm van een extra-harde bevedering en in de snavelstreek stevige op schubben lijkende veertjes, waar geen angel doorheen kan. Bovendien weet hij de levende wespen zo handig te grijpen, dat ze steeds dwars in zijn bek komen. Alvorens ze in te slikken, knipt hij met de snavelranden, die als een schaar werken, de „gevaarlijke achterhelt” er af. Het oplopen van inwendige verwondingen is dan uitgesloten.

De braakballen zijn donkerbruin en vormen een vast samengepakte massa, die o.a. bestaat uit resten van wespenraten.

Brehm (Het Leven der Dieren, deel III, vogels) zegt aangaande de voeding van de wespendif: „Naumann houdt hem echter voor een erge nestenrover en zegt, dat hij behalve muizen, ratten, hamsters enz. ook wel jonge hazen doodt. Soms noodt hij zichzelf te gast bij de havik, m.a.w.

wacht zolang in de nabijheid van de etende vogel, totdat deze wegvliegt, en neemt dan de overblijfselen van het havik-maal voor lief. In het laatste deel van de zomer eindelijk eet hij — naar men zegt — ook rode en zwarte krakelbessen en andere dergelijke in het bos groeiende vruchten."

Elders heet het bij Brehm: „Soms", zegt Alton, „is zijn krop gevuld met aardrupsen en kleine grasrupsen, soms met larven en poppen van wespen of beter nog hommels, soms met kleine naakte spanrupsen, soms met kikvorsen; voorts heeft men er wel eens een heel broedsel van nestvogels in gevonden, vooral van lijsters schijnt hij veel te houden".

In de „Zwerver" van april 1954 zegt de heer Kooij: „Deze zomer was de wespennest weer aanwezig en veel wespennesten vielen dan ook aan hem ten prooi. Daar hij geregeld bij mijn huis was, waar ik wat jonge fazanten had lopen, ter grootte van een lijster, miste ik er een en vond hem terug bij een wespennest, half opgevreten, en ook was het wespennest uitgegraven, dus zal dit fazantenkuiken wel door hem gegrepen zijn". L. Tinbergen heeft in zijn boekwerkje „Roofvogels" het navolgende overzicht gegeven betreffende de dieren en voorwerpen, waarmee de wespennest zich voedde.

„voorkeur wespen- en hommelsbroed eet verder graag vruchten.

Juli-augustus: wespen en hommelsbroed; voor- en najaar allerlei insecten en grotere dieren.

Gegeven Rörlig, Bär, Uttendörfer en Eckstein omvatten in juli-augustus: 2 x sprinkhanen, 1 x hoornaarwesp (l), 2 x kervers, 1 x regenwormen, 1 x rupsen, in april-mei-juni-september: 1 muis, 1 mol, 1 hazelworm, 6 kikkers, 1 x sprinkhanen, 1 x veenmol, 1 x vliegenmaden, 4x rupsen, 3x meikevers, 4 x andere kevers, 4 x wespen en larven, 1 x spinnen. Rörlig (107 magen) 2 muizen, 1 mol, 1 vink, 1 hazelworm, 34 kikkers, 32 x wespen en hun larven, 1 x hoornaars, 2 x bladwespen, 2 x rupsen van bladwespen, 1 x larven van onbekende wespen, 8 x meikevers, 4 x loopkevers, 1 x watertorren, 16 x onbekende kevers, 14 x sprinkhanen en krekels, 1 x veenmol, 14 libellen, 2 x rupsen, 10 x vlinders (uiltje), 1 x vlinderpoppen, 1 x maden en 1 x spinnen".

Aan het slot van dit opstel over de wespennest (Latijnse naam: *Pernis apivorus* — bijenetende arend) wil ik nog opmerken dat ik graag commentaar en eigen waarnemingen van deze en andere interessante vogelsoorten zal ontvangen. Daardoor leren we allemaal bij en krijgen we steeds meer belangstelling voor die categorie vogels, die bescherming NU meer dan ooit nodig hebben.

De door mij gebruikte titel: „De wespennest... een zonderling" blijkt na lezing van het bovenstaande artikeltje toch niet zo zonderling geweest te zijn!

INTERN. HOBBY BOEKHANDEL GORSEL

Lochemseweg 75 - Tel. 05759 - 19 50

Gratis Boekenlijst '71 en kleurenfolders o.a. van de grootste werken voor Vogel-liefhebbers:

ENCYCLOPEDIË v. d. VOGELLIEFHEBER, 4 dln. en EEN VOGELPARADIJS IN KLEUREN, 10 dln. Direct leverbaar en betaalbaar in 24 maand. termijnen.

Wij hebben regelmatig voorradig duizenden Tropische Vogels
Austr. Prachtvinken
Spreeuwen - Kardinalen
grote en kleine Parkieten
Duiven - Kwartels - Fazanten
Kanaries - Papegaaien etc.

Vogelhandel „Benny Slagers"
Dorpstraat 79 - Enter (Ov.)
Telefoon 05478 - 6 82
's Zondags tot 2 uur.

VERENIGINGSBESTUREN

Indien u de leden een bijzondere avond wilt bereiden, organiseert dan enige voorstellingen van onze natuur- en dierenfilms.

Vraagt onze korte inhoudsbeschrijvingen.
Telefoon (070) 85 16 56

Importfilm - Pahudstraat 151 - Den Haag

VERENIGINGSBESTUREN!

Kan ook uw vereniging geld gebruiken?
Houd dan een tegelverkoop-actie!

Bestel bij ons wand-tegels met vogel-afbeeldingen in meerdere kleuren (handwerk) met of zonder thermometer, eventueel met opdruk van uw verenigingsnaam etc.
Ook pracht JUBILEUMGESCHENK
Vraag vandaag nog model-tegel met prijs.

Kunstdrukkerij PALET - Den Haag
Swanenburgstraat 46 - Tel. 070 - 67 59 89
Postbus 3611

INDISCHE GROENVLEUGELDUIF

Chalcophaps indica indica

D : Grünflügeltaube

E : Indian green-winged dove, Emerald dove

F : Colombe turvert indienne

De naam vertelt ons reeds meer over de herkomst, maar behalve in India wordt deze duif ook op Ceylon, de Filipijnen, Birma, Maleisië en Nieuw-Guinea aangetroffen. Een aanverwante soort met lichte kleurverschillen vindt men in Australië.

In de handel worden veel ingevoerde groenvleugels aangeboden doch het verdient aanbeveling een hier te lande gekweekt koppel te verwerven.

De groenvleugeldoffer (± 27 cm) heeft een grijze nek en schedel en glanzend groene vleugels en rug. De onderrug is zwart met twee grijze banden. Hij heeft een wit voorhoofd, witte schouderboog en dito wenkbrauw. De staart is grijs met zwart uiteinde. De snavel en de poten zijn rood. De onderzijde is warmbruin. Het wijfje mist de witte schouderboog en wenkbrauwen, is lichter bruin en matter van kleur.

Alhoewel deze duiven de naam hebben van wilde vogels gedroeg mijn koppel zich opvallend rustig. Alan Boosey raadt in „Foreign Bird Keeping“ aan ze vorstvrij te overwinteren en ze zelfs nog wat bijkomende verwarming te geven. Dit geldt misschien voor ingevoerde vogels maar mijn koppel heeft blijkbaar nooit last gehad van de vorst. Hij vermeldt ook dat mierlarven gegeten worden zonder daarom noodzakelijk te zijn, een punt waar ik met de heer Boosey volledig kan instemmen.

Na deze korte algemene nota's zou ik graag wat uitwiden over de gedragingen van mijn koppel.

Vorig jaar kwam ik in contact met een kweker van exotische duiven. Hij vroeg me of ik geen interesse had voor Indische groenvleugelduiven. Aangezien hij van plan was enkele kweekkoppels van de hand te doen om voliëres vrij te hebben voor zeldzamere (en uiteraard duurder) soorten had hij drie koppels af te geven. Alhoewel ik, wegens vroegere ervaring, nogal sceptisch stond tegenover het aanbieden van goede kweekkoppels besloot ik toch mijn kans te wagen. Enkele dagen later ging ik de duiven afhalen. Ik mocht kiezen uit een vier- een drie en een twee jaar oud koppel. Ik besloot dit laatste mee te nemen en trok huiswaarts met mijn nieuwe aanwinst. De twee duiven werden in een kleine voliëre (1,40 m x 0,50 m x 1,70 m) in mijn garage

ondergebracht. Daarin verbleven ook mijn twee diamantduiven. Aangezien de groenvleugels uit een buitenvoliëre kwamen waar ze soms in drie dagen niemand zagen waren ze aanvankelijk nogal schuw. Die schuwheid bleek echter met de dag af te nemen en mijn duiven bezorgden me heel wat genoeg. Tot ik op een koude decembermorgen naar de garage trok, om, zoals bijna iedere dag, het drinkwater te ontdooien. Op de bodem van de voliëre zat mijn groenvleugel wijfje met een gepluimde en bebloede kop, nek en rug. Haar gemaal kreeg natuurlijk alle schuld en werd met weinig zachtheid uitgevangen en naar een beschutte buitenvoliëre overgebracht. Daar het in de garage ook vroor zoals buiten was er dus geen groot temperatuurverschil. Het duifje werd zo goed mogelijk verzorgd en terug bij de diamantduifjes geplaatst. Groot was mijn verrassing toen ik 's anderendaags naar mijn patiënte ging zien. Ze was nog meer verminkt dan de vorige dag. Nu was ik zeker dat een van de diamantduifjes of misschien beide de dader(s) was (waren).

De diamantduiven werden uitgevangen en toen zag ik dat de oudste doffer nog bloedsporen op zijn voorhoofd had zitten. De geschonden huid van het ongelukkige groenvleugeltje werd volledig ontsmet en ingestreken met een lichte oogzalf. Dit werd nog enkele keren herhaald in de volgende dagen.

Het duifje, dat nu alleen zat, werd veel vertrouwelijker en m.i. werd hier al de basis gelegd van het gunstige broedresultaat. Na enkele weken verschenen tot mijn grote vreugde reeds de eerste stoppels maar het duurde toch tot april eer het duifje volledig hersteld was. Ze werd naar de beplante buitenvoliëre (4m x 2m x 1,80m) bij haar gemaal overgebracht. Als gezelschap hadden ze enkele kleine exoten, een japanse nachtegaal, een roodoorbulbul, kuitgors, geelschouder-spreeuw en een stel chinese dwergkwartels. Ze kregen twee aarden schotels (zoals die door de kwekers van postduiven gebruikt worden) die tamelijk hoog werden aangebracht. Het duurde ruim een maand eer een van de schotels bekleed werd met twijgjes en dorre bladeren van een acubastruik. Enkele dagen later werd het eerste roomkleurig eitje gelegd en twee dagen later het tweede. Het wijfje broedde zeer vast en knapte het grootste deel van dit werk op. Ze werd enkel voor korte pauzes afgelost door de doffer. Ik mocht het nest naderen tot op 30 cm eer ze het verliet. Beide eieren bleken bevrucht

en met ongeduld keek ik uit naar de „uitpikdag”. Dertien dagen later bemerkte ik dat een van de eieren aangepikt was en als ik het ei dicht bij het oor hield was een zwak getik hoorbaar. Ik legde het eitje opnieuw in het nest en wachtte af: 's Avonds was de toestand nog steeds dezelfde en toen ik 's anderendaags opnieuw het nest controleerde was het andere ei ook aangepikt. Het eerste was echter nog niet veranderd. Ik besloot dan maar het jong zelf uit het ei te halen. Het eivlies was hard en zeer droog en dat was waarschijnlijk de reden waarom het jong niet normaal kon geboren worden. Het uitgepelde jong leefde nog maar bleek zeer zwak. 's Avonds pelde ik ook het andere jong uit. Het duifje kwam onmiddellijk terug op het nest en ik verwachtte dan ook het beste. De volgende dag lagen beide jongen echter dood, met lege krop, in het nest. Waren de ouders te zeer verstoord geweest of waren de jongen te zwak om voedsel te bedelen en aan te nemen. Op aanraden van een vriend had ik ondertussen een koppel lachduiven aangeschaft om eventueel als pleegouders dienst te doen. Deze duifjes hadden spoedig eieren maar de groenvleugels lieten op

zich wachten. Ik liet de lachduifjes dan maar hun eigen jongen grootbrengen. Toen die jongen uitvlogen legden de groenvleugels en nu hadden de lachduifjes geen eieren. Acht dagen later legden dan ook de lachduifjes. Wegens het grote verschil besloot ik de groenvleugels nog een kans te geven hun eigen jongen groot te brengen. Weer broedden de duifjes voorbeeldig en aangezien ik vorige mislukking weet aan een te droge atmosfeer bestoof ik het nest elke dag met lauw water. Dertien dagen later werd mijn toewijding beloond met twee jongen, die, toen ik het nest controleerde reeds een gevulde krop hadden. De huid van de jongen was purperkleurig met een weinig dons. De ouders namen nu meer universeelvoer, waaraan ze reeds lang gewend waren en ook onkruidzaden. Meelwormen lieten ze, in tegenstelling van wat ik bij andere kwekers vernam, onaangeroerd. Misschien is dit ook een voer waaraan ze moeten wennen. Alhoewel de buulbuul, de koespreeuw en de japanse nachtegaal dagelijks een portie toegeworpen kregen heb ik nooit een groenvleugel gezien die er maar enige interesse voor had. Zelfs als ze op de grond liepen en de „lekkernij” a.h.w. hen voor de „voeten” werd geworpen liepen ze die ongeïnteresseerd voorbij of wachtten zolang tot de chinese dwergkwartels ze voor hun neus kwamen weghalen. Wel zag ik ze af en toe een stukje sinaasappel (fijngesneden voor buulbuul) wegpikken maar heel verzet schenen ze er toch niet op. Verse mierlarven, over het universeel gestrooid, schenen hen beter te bevallen. Verder aten ze van de gewone voliëremengeling voor exoten. De jongen groeiden als kool en na een tiental dagen verlieten ze reeds het nest. De vleugels waren reeds zeer goed ontwikkeld maar de kop was nog volledig bezet met stoppels. Ze konden onmiddellijk goed vliegen en verbleven graag op de bodem van de voliëre. Op de rug waren reeds enkele pluimen met groene weerschijn aanwezig en de borst was warmbruin met zwarte strepen. Toen de jongen zelfstandig waren besloot ik de ouders te scheiden aangezien het kweekseizoen reeds zover gevorderd was. De doffer werd in een andere voliëre geplaatst en de duif werd bij de jongen gelaten.

Ik hoop de vogels ditmaal zonder „kleerscheuren” te overwinteren en volgend jaar wat vroeger te kunnen starten. Ik weet nu dat mijn koppel betrouwbaar is en heb ondervonden dat er toch nog liefhebbers zijn waar men in vol vertrouwen een kweekkoppel kan aanschaffen.

DE MOZAÏEKSLUIER-KANARIE

C. Punt

Al jaren zijn wij bezig een kanarie te kweken, die het ideale mozaïekpatroon vertoont. Ik vraag mij af, waarom er nog maar zo weinig zijn. Dit moet natuurlijk zijn oorzaak hebben.

In het algemeen neemt men aan, en ik ben er zelf wel van overtuigd, dat de mozaïekfactor afkomstig is van de kapuzensijs; althans de mozaïeksluier, die wij als keurmeester en ook de kweker van mozaïeken zo graag zien. Dat er ook mozaïekkanaries zijn, die niets met de kapuzensijs te maken hebben, geloof ik stellig. Deze mozaïek getekende kanaries komen wij vaak op de T.T. tegen, maar deze vogels missen de mozaïeksluier, alhoewel het mozaïekpatroon al vrij aardig kan zijn. Mijn veronderstelling is nu, dat wij hier te maken hebben met twee verschillende mozaïeksoortige kanaries. De een afkomstig van de kapuzensijs (de sluiermozaïeken), de ander waarvan de factor reeds in de wildvorm van de kanarie aanwezig is. Iedere kanariekweker is bekend, dat een intensieve mankanarie helderder van kleur is, dan zijn niet-intensieve evenknie, maar bij de niet-intensieve poppen, welke graad van schimmel ze ook bezitten, is er altijd nog wat aan intensiteit te zien. Deze intensiteit komt het eerst tot kleurverheldering op die plaatsen, waar de bevedering het kortst is, en dat is juist op die plaatsen,

waar de mozaïektekening zich manifesteert. Persoonlijk vind ik, dat deze kanaries de mozaïeksluier missen, waardoor zij overwegend te zwaar doorgekleurd zijn. De borst is vaak te helder van kleur, hetgeen volgens de standardeisen een gehamerde, doorschijnende kleur moet zijn.

Mijn veronderstelling is altijd geweest, dat de mozaïekkanarie alleen kon ontstaan als enerzijds de man dubbelmozaïekfactorig was, en anderzijds de pop de op het y-chromosoom zetelende ontwikkelingsfactor bezat. Deze mening is gaan wankelen, nu er ook mozaïekmannen zijn gesignaleerd. Immers, dit doet veronderstellen, dat de mozaïekfactor op een autosome chromosoom moet liggen, maar dat een aanwezige, zelfs minimale, intensiteit belet de mozaïekfactor zodanig te doen verschijnen, zoals wij deze graag zien en kweken. Indien dit zo is, is het verschijnen van mozaïekmannen geheel normaal. Toch zullen er minder mozaïekmannen dan poppen voorkomen, omdat de mankanarie altijd intensiever is dan de popkanarie. Door strenge selectie en het gebruik maken van dubbelmozaïekfactorige mannen en zuiveremozaïekpoppen zal er m.i. toch wel meer mozaïekmannen gekweekt kunnen worden.

Ik kweek al een paar jaar met kapuzensijs × mozaïekkanarie, zodat mijn gehele stam een afkomst heeft van de kapuzensijs. Ik moet

echter wel toegeven, dat door het inkweken van de laatste nieuwe kleurmutaties, het mozaïekpatroon wel is teruggelopen. Wat mij in die paar jaren wel is opgevallen is, dat de intensieffactor van de kanarie een geheel andere is dan die van de kapuzensijs, en het mozaïekpatroon van het kapuzensijspopje te zien als een gedeeltelijke roodbelettingsfactor, maar door het inkruisen van de kanarie (drie generaties) is deze verdund, hetgeen ons de huidige mozaïeksluierkanarie opleverde.

Ik zie dus de mozaïekfactor als een onafhankelijk verervende factor, maar zoals reeds eerder gezegd, de aanwezigheid van de intensieffactor, zelfs al is dit minimaal, bederft het mozaïekpatroon. Wat deze intensieffactor betreft ga ik geloven, dat wij deze moeten zien als een factor, die uit meerdere groepen bestaat: één groep welke dominant vererft, één groep wat een typisch mannenpatroon is (wildfactor), en waarschijnlijk een groep welke aan een intermediair-verervende

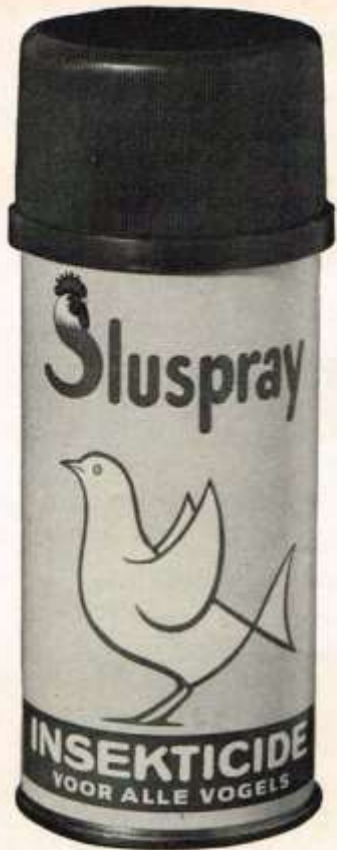
faktor gekoppeld is. Resumerende zou ik het zo willen zeggen: de mozaïekfactor en de intensieffactor liggen ieder op een autosoom chromosoom en de dominantie is dan als volgt, het mozaïeksluierpatroon is dominant over schimmel (met dien verstande dat een minimale aanwezigheid van de intensieffactor bij de schimmelfactorige het sluiertpatroon nadelig beïnvloedt) en de intensieffactor is dominant over het mozaïeksluierpatroon.

Ik heb met opzet geschreven over de „mozaïeksluierkanarie“, omdat wij de sluier moeten zien als een totaalbeeld van de mozaïekkanarie, hetgeen het best te vergelijken is met roseivoor-agaatopaal, alsook met de oranje-rood-isabelschimmel. Als bij de ivoor-mozaïekagaatopaal de sluier goed aanwezig is, is deze kanarie bijna wit.

Ik hoop, dat dit stukje zal mogen bijdragen voor een verder nuttig inzicht tot het verkrijgen van onze mooie en ideale mozaïekkanarie.

Sluspray

INSEKTICIDE

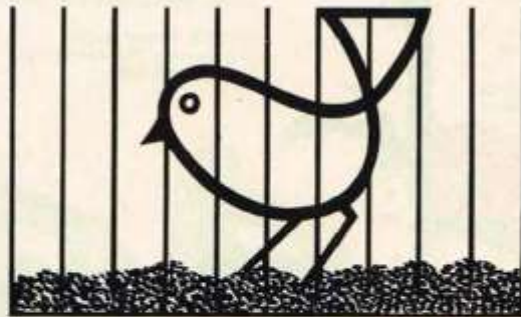
VEILIG

VOOR UW

VOGEL

Sluis Sluspray is het veilige insecten bestrijdingsmiddel voor vogels en vogelverblijfplaatsen. Het is absoluut onschadelijk voor uw kamer vogel. Sluis Sluspray is uitsluitend verkrijgbaar bij de erkende Dieren-specialzaak.

KON. P. SLUIS N.V.
ETTEN-LEUR.

't is van

 Sluis

Ussel

De

nieuw

STIMULITE VOEDERS.

STIMULITE Nectar Voer Het Enige en Ideale Voedsel voor Tangara's Vliegenvangers Brillenvogels Kolibries Bladvogels Enz. enz. In Gebruik bij alle Vogel-parken Dierentuinen en bij alle Liefhebbers zoals U! Is Klaar voor het Gebruik Waar nog niet verkrijgbaar wende men zich direct tot ons!

Verzending door het gehele land!

STIMULITE Speciaal Universeelvoer
STIMULITE Speciaal Kanarie Krachtvoer
STIMULITE Speciaal Kanarie Opfokvoer
Geeft uw Vogels uitsluitend STIMULITE Voeders, ze zullen er wel bij varen!
STIMULITE een NAAM in Vogelvoeders!
Met ruim 60 jaar ervaring!

STIMULITE Vitaminen

Speciale Glazen Voederflesjes voor het Nectarvoer
SUPACOL Flesjes Kanarie-Roodkleur, voor Rode Kanaries, Tangara's, Kardinalen, enz.

Bovenstaande Voeders en Artikelen leveren wij ook aan de erkende Handel Vraagt Prijsopgave voor Wederverkoop

AVIMEX, Import-Export
Soesterweg 224 Amersfoort
Tel. (03490) 31217

**Alleen
Vertegenwoordiging
voor
Geheel Nederland
AVIMEX
AMERSFOORT**

Jssel

De

MOZAMBIQUE SIJSJES

Toen ik in juli 1965 een koppeltje serini mozambici aanschafte, de kleine Mozambiquesijsjes uit West-Afrika, had ik me in het geheel geen illusies gemaakt over eventuele eigen kweek van dit ongeveer 12 cm metende actieve zangertje.

Het mannetje bezat een mooi goud-geel verenpakje met donkere rug en staart en gele oogstrepen. Bovendien toonde hij de bekende baardstrepen. Het popje was matter van kleur, doch pronkte toch nog met een soort halsketting, welke bestond uit enkele donkere vlekjes op de keel, wat haar duidelijk van het volwassen mannetje onderscheide. Ik zeg „volwassen mannetje”, want later bleek dat jonge mannelijke Mozambiquesijsjes veel op de moedervogel lijken, daar alle jongen de eerste tijd de genoemde keelvlekjes laten zien.

Het was maart 1967, toen ik de Mozambiquesijsjes met nestmateriaal zag rondvliegen in mijn gezelschapsvolière, die bestaan uit een nachthok en een met planten, struiken en boompjes beplante buitenvlucht van 450 x 200 x 200 cm.

Op dat moment kreeg ik toch wat hoop, dat ik mogelijk ooit eitjes van hen zou kunnen verwachten, temeer daar ik ze elkaar al eerder had zien voeren.

Met het nestmateriaal vloog men uiteindelijk het nachthok in, alwaar in een hooggehangen nestbakje een prachtig nestje in kanariestijl werd gemaakt van uitsluitend gedroogd gras, terwijl toch diverse andere soorten nestmateriaal voorhanden waren.

22 maart waren 3 eitjes gelegd, welke, naar later bleek, alle bevrucht waren.

Naar mijn waarnemingen werden de eitjes uitsluitend bebroed door het popje. Het resultaat was dat 4 april drie jongen uit de schaal kropen.

Al eerder had ik het ouderpaar gewend aan geknipte meelwormen, welke inderdaad de jongen werden toegediend.

De jongen groeiden voorspoedig op, waarbij mij opviel dat de eerste tijd toch vrij veel zaad in de kroppen te zien was.

De Mozambiquesijs-ouders, die in het geheel niet schuw bleken, hadden ruimschoots de beschikking over allerlei zaden, eivoer en geweekt brood. Zeer verzot bleken ze op gekiemd zaad, trosgierst, onkruidzaad, groen- en universeelvoer.

Aanvullend voer in de vorm van vliegjes en dergelijk soort levend dierlijk voedsel moesten ze zelf in de buitenvolière bij elkaar zien te scharrelen.

De man, die van 's morgens vroeg tot 's avonds laat zijn welluidend gezang placht te laten horen, had hier nu minder tijd voor, want hij „ontpopte” zich als een ijverige voerder.

Ook zijn broedende eega werd niet vergeten op het nest, hetwelk hij fel verdedigde tegen opdringerige bezoekers.

Voor al op de inlandse sijs had hij het gemunt, doch dit heeft nooit tot ernstige gevolgen geleid, vermoedelijk ook omdat in de volière voldoende beschutting te vinden was.

Toen de jonge vogeltjes 7 dagen oud waren, heb ik ze geringd wat echter al tamelijk moeilijk verliep, reden waarom ik aanraad jonge Mozambiquesijsjes op een leeftijd van 6 dagen te ringen.

Op de donkere huidjes van mijn nieuwe aanwinst verschenen al snel de eerste geelgroene stoppeltjes.

20 april reeds vloog het jonge 3-tal uit het nog redelijk schoongehouden nest.

Het was vooral de vader, die zich beijverde zijn kroost vlug groot te krijgen. De jongen hadden de eerste tijd veel grijs in hun veren, wat slechts na maanden verminderde.

Toen ik de jongen het eerste jaar op de T.T. inzond, verscheen de opmerking op het keurbriefje, dat de vogels nog te donker gekleurd waren. Beter is het dus jonge Mozambiquesijsjes pas een jaar later op de T.T. in te zenden, daar dan de donkere vederpartijtjes zullen hebben plaatsgemaakt voor het mooie goud-geel.

Al op 28 april deed het ouderpaartje me wederom verwonderd stilstaan bij hun oude nest, waarin opnieuw een eitje gelegd was.

Die ronde werden er twee eitjes gelegd, welke beide uitkwamen, waarvan echter één jong verongelukte.

Daar het ouderlijk paar afzag van een derde ronde, hield ik in 1967 4 jongen over.

Wie schetst echter mijn verbazing toen ik begin maart 1968 mijn buitenvolière wat aan het opknappen was en in een spar het karakteristieke komvormige nestje van het Mozambiquesijsje zag en wel voorzien van 3 eitjes.

Omdat het die tijd nog vrij koud was, had ik in het nachthok nog geen nestbakjes gehangen, wat kennelijk voor hen geen probleem opleverde. Het popje bleef ondanks de kou zeer broedvast en enige tijd later konstateerde ik dat alle 3 eitjes bevrucht waren.

Ik liet de eitjes liggen, omdat ik aannam, dat wanneer ik ze weg zou halen, het popje weer binnen afzienbare tijd eitjes zou gaan leggen, terwijl het weer nog altijd veel te guur was en ik daarom vreesde voor legnood.

Het gevolg van mijn besluit was dat ik 22 maart weer in het bezit kwam van 3 jonge Mozambiquesijsjes, die opnieuw met een geweldige geestdrift door hun ouders werden gevoerd.

Enige dagen nadat ik deze jongen geringd had, die al aardig in de veren kwamen, bleek dat de ouders 's nachts niet meer hun reeds tamelijk forse jongen verwarmden, wat tot gevolg had dat ik ze 31 maart alle 3 levenloos en met volle kroppen in het nest aantrof. Die afgelopen nacht toonde de thermometer niet een bepaald hoge dunk van het weer, waarbij een forse regenbui het hare er toe bijdroeg, wat tot het genoemde funeste resultaat leidde.

Doch „geen nood“ zei het Mozambique-paar en het begon wat later met vereende krachten te werken aan een nieuw nest; ditmaal in het hun al vertrouwde nestbakje, wat ik inmiddels weer in

het nachthok had opgehangen.

Deze aktie leidde tot een nieuwe kweek van nog eens 3 prachtige jonge vogeltjes.

Ook in 1969 kweekte ik van hetzelfde koppeltje 3 jongen en in 1970 waren het weer 4 jonge spruiten, die het levenslicht aanschouwden in mijn voliére.

Opgemerkt moet worden, dat de Mozambiquesijsjes voornamelijk gebruik maakten van een open nestbakje, waarin nooit meer dan 3 eitjes gelegd werden.

Het nestmateriaal bestond haast altijd uit gedroogd gras met uitzondering van één ronde, toen bij gebrek aan gras het nestje werd vervaardigd van afgevallen sparrenaalden.

Met de in de voliére aanwezige kanaries, inlands sijsje en jonge Mozambiquesijsjes werd nooit ernstige ruzie gemaakt, wat wel eens beweerd wordt.

Ondanks het feit, dat Mozambiquesijsjes oorspronkelijk uit tropisch Afrika komen, zijn ze winterhard gebleken.

Enkele malen heb ik meegemaakt dat eenmaal tentoongestelde jonge Mozambiquesijsjes, zelfs na geleidelijke overgang, de voliére niet meer haalden, waaruit dus blijkt dat ze zeer gevoelig zijn voor plotselinge grote temperatuurdalingen.

Met dit artikeltje hoop ik te hebben bijgedragen aan de verwezenlijking van nog meer pogingen van vele vogeliefhebbers tot de kweek van deze alleraardigste Mozambiquesijsjes.

404

Een volkomen veilig en gifvrij insecticide.
Doodt feilloos alle insecten in huizen, hokken, kooien, manden etc.

**W. RUPPE
VAN DER VOORT**

DIERENPARK

WASSENAAR

**Bezoekt thans het Dierenpark Wassenaar waar u 's-werelds
grootste vogelcollectie kunt bewonderen.**

In o.a. de Louisehal en Paradijshal zijn temidden van een schitterende
plantenweelde 's-werelds meest zeldzame vogels ondergebracht en
werden ook unieke broedresultaten behaald.

Naast de vogels kunt u ook de uitgebreide collectie apen en roof-
dieren bewonderen. Voorts worden er voorstellingen gegeven met
zeeolifanten, roofdieren en jonge mensapen.

Ruime parkeerterreinen, gezellig café-restaurant, grote veilige speeltuin. Voor
gezelschappen bestaat de mogelijkheid een aantrekkelijke korting te verkrijgen.
Dierenpark Wassenaar is gelegen 4 kilometer buiten het centrum van Den Haag,
aan de hoofdweg naar Amsterdam.

DIERENPARK WASSENAAR

RIJKSSTRAATWEG 667 - WASSENAAR - TEL. 01751 - 8691

Dit Engelse preparaat, dat met het
zaad of voeder wordt vermengd,
verbetert enorm de algemene con-
ditie van al uw vogels. Beter
broeduitkomsten, snelle en mooie
bevedering, vooral na de rui.

Voorkomt nervositeit, veren pikken
en bloedarmoede. Bevordert de
zang van alle zangvogels!

Verpakkingen f 1,20, f 3,10 en
f 11,05 bij uw dierenspecialzaak.
Gratis PYM-folder: N.M.I. - afd. OV,
postbus 40. Lunteren.

HET ORIGINELE

natuurlijke pigmento
liquido voor rode kanaries

IS

Necareco

Het is het niet te overtreffen Italiaanse
product, gebruikt door kwekers in de gehe-
le wereld, dat honderden imitaties op de
markt heeft.

Vraagt Uw leverancier om het product in
de originele verpakking van 30 of 170 cc.

DEET IE EEN PRODUCT GEGARANDEERD
DOOR HET MERK ENOA - UDINE (ITALY)

De

Ussel

Kent u deze vogel?

Zet dan de naam op een briefkaart en vermeldt ook uw naam, adres en woonplaats. Stuur die briefkaart vóór 26 juli a.s. naar Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, Postbus 74, Bergen op Zoom.

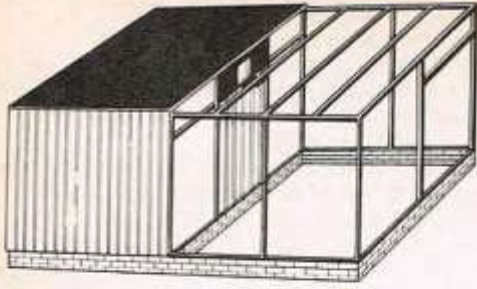
Onder degene die de juiste benaming hebben opgegeven worden weer tien boekwerken verloot, t.w. „Exotische Vogels in kleuren” door Chr. Walraven.

De

Ussel

DE VOLIÈRE

Hoofdstuk 9 door C. E. van Berkel
Het kweekseizoen

Het jaar rond met de vogelliefhebber betekent de beleving van twee hoogtepunten daarin, het kweekseizoen en het tentoonstellingsseizoen. Het is met betrekking tot het eerste, het kweekseizoen, waarover we in dit hoofdstuk enkele aspecten zullen belichten. Afgezien van het feit dat de beplanting in de volièrre een belangrijk object is waarin de vogels zich zullen huisvesten, dienen we toch ook te zorgen voor een ruim aantal nestkastjes en/of bundels heide waarin zij, zij het dan op „kunstmatige" wijze, zich zelf en hun kindertal veilig wanen.

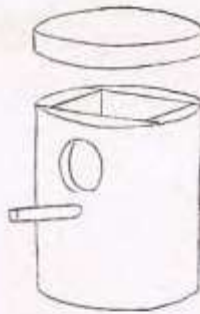
Het nestje bouwen zij van verscheidene materialen, zoals mos, touw, sisalvezels, paardehaar, katoendraadjes, veertjes, grashalmen, hooi etc. U moet er echter wel voor zorgen dat het heel dunne en vooral sterke nestmateriaal, zoals sisalvezels, touw etc. niet te lang is. Knip er korte stukjes van. Zo ongeveer vijf à zes centimeter is een goede lengte. Wanneer dergelijk te lang nestmateriaal wordt gebruikt, bestaat de kans dat de vogels zich zelf wurgen doordat zij verstrikt raken. In de regel doe ik zelf in de nestkastjes al een hoeveelheid materiaal, vooral mos, waarna de vogels zelf dan daarop het feitelijke nestje bouwen. Het mos heeft als voordeel dat het goed vocht opneemt en ook enige tijd vasthoudt. Hierdoor wordt tijdens het broedproces een goed vochtgehalte bewerkstelligd en dit laatste kan mede op peil worden gehouden wanneer we de vogels ruimschoots gelegenheid geven om te baden. Daarop heb ik u al reeds eerder attent gemaakt. Ook in de vrije natuur zal men nagenoeg altijd kunnen ontdekken dat de bodem van de nesten uit materialen bestaan die vochthoudend zijn. Anderszins zijn ze zodanig aangebracht, bijvoorbeeld in de mik van een boomtak, waardoor toch, in dit geval tengevolge van het hemelwater dat langs de takken naar beneden loopt, aan de onderzijde van het nest een goede vochtopneming

mogelijk is. Met wat zacht materiaal, zoals veertjes en dergelijke, wordt de kraamkamer gestoffeerd. Het nestmateriaal wat wij verstrekken dient zo gevarieerd mogelijk te zijn, zodat hieruit de vogels het voor hen geschiktste kunnen halen.

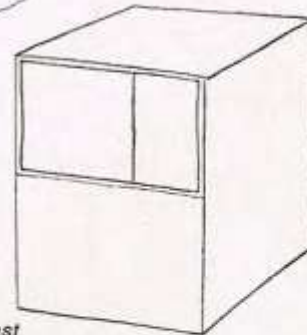
Voor grasparkieten hebben we, wat betreft het nestmateriaal, ons geen zorgen te maken. Zij gebruiken dit niet en leggen de eieren zonder meer op de bodem van hun nestblok of nestkast. Er moet alleen voor worden gezorgd dat deze bodem is voorzien van een niet te diepe komvormige uitholling, waardoor de eieren keurig bij elkaar blijven en niet over de gehele bodem liggen verspreid. Zij worden dan ook gelijkmatig bebroed.

Ook vele grote parkieten hebben geen nestmateriaal nodig, alhoewel voor hen wat zaagsel, turfmoim, vermolmd hout etc. op de bodem van hun nestkast wordt gedeponeerd. Een uitzondering vormt hierop de muisparkiet die van takken op een hoge plaats een uitgebreid „oovievaarsnest" bouwt.

Agaporniden, oftewel dwergpapegaaien, gebruiken als nestmateriaal het liefst stukken verse wilgentakken. Zij slepen dat naar het door hen gekozen nestblok en laden dat vol.

Nestblok

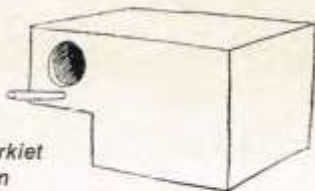
Halfopen nestkast

Hierin maken zij dat hout geheel fijn en ontstaat er een voor hen heerlijk nest. Sommige agaporniden hebben een leuke manier om het hout voor hun nest naar het nestblok te vervoeren. Zij steken namelijk stukjes hout tussen hun veren en transporteren dat naar het nest. Andere soorten doen dat gewoon met hun bek.

Er zijn prachtige staaltjes van nestbouw te

bewonderen en je vraagt je dan steeds weer af hoe het mogelijk is dat een vogel zoiets voor elkaar krijgt. Ik noem u het geheel vrij aan een tak hangende buidelnest van de wevers, maar ook het nest van vele Afrikaanse zaadetertjes met z'n vaak lange inslulpgan-

Nestkast voor
Goulds, Grasparkiet
en Agapornissen

gen. Trouwens het eenvoudige komvormige nest van de kanarie en onze wildzang is al mooi om te zien. Het is met geen mensenheden na te maken en je staat vaak versteld hoe stevig dat alles is. Naast de ware architecten zijn er ook geweldige sloddervossen en dan stel je je weer de vraag hoe het mogelijk is dat zoiets **niet** uit elkaar valt, vooral wanneer er jongen in liggen. **Het is gewoon fascinerend om ieder jaar weer, heel kort bij in de voliëre, de vogels in een bruisende activiteit bezig te zien aan de vervaardiging van hun woning waarin straks de blijde gebeurtenis zal plaatsvinden.**

Ja, wat voor nestkasten worden zoal vereist. Er is daarin een grote verscheidenheid en voor een luttel bedrag in de winkel te koop. Met wat handigheid zijn ze overigens ook zelf te maken. De kanaries en wildzang hebben liefst een open nestkastje. De tropische vogels prefereren en geheel dicht nestkastje met een kleine vliegopening. Ook de parkieten worden niet vergeten en voor hen zijn eveneens deugdelijke nestblokken en nestkasten te verkrijgen. Voor grote parkieten zal men in de regel zelf wel iets in elkaar moeten timmeren. Ik kan hieromtrent geen richtlijnen verstrekken, daar al de maten afhankelijk zijn van het soort parkiet. Van degene waarvan u de vogels koopt, kunt u het beste te weten komen wat voor soort nestkast deze nodig hebben.

Doet men er goed aan diverse nestkastjes daarin op te hangen...

In gezelschapsvoliëres, voliëres dus met meerdere soorten vogels, doet men er goed aan diverse nestkastjes op te hangen en dan nog voor ieder koppel twee stuks. Zij hebben dan alle keus. Toch zullen vechtpartijtjes om juist dat ene kastje wel voorkomen. Laat ze hun gang maar gaan, het is een natuurlijk verschijnsel dat in de regel vanzelf wel wordt opgelost.

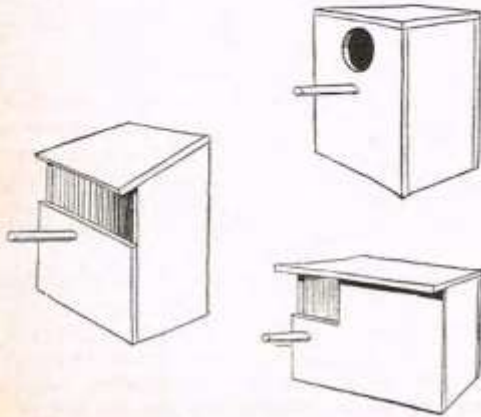
Als men gezelschapsvoliëres gaat bevolken, let dan wel goed op of er geen al te agressieve figuren bij zijn. Men kan er soms lastige portretten bij hebben. Als men zo'n vogel heeft, probeer deze dan bij uw handelaar te ruilen. Het is vaak echt niet nodig om die bepaalde soort vogel geheel weg te laten. Zoals de mens ieder zijn eigen karakter heeft, zo is het ook bij de vogels. Wanneer u dus, om maar eens een voorbeeld te noemen, een te agressieve rijstvogel in uw voliëre heeft, wil dat nog niet zeggen dat alle rijstvogels agressief zijn. Zelf heb ik dat heel sterk ondervonden.

In mijn buitenvoliëre had ik een koppel roodkuifkardinalen. Het was tijdens het kweekseizoen dat ik al tweemaal achtereen een van mijn kleinere tropen levenloos op de grond had aangetroffen. Ik vroeg mij af wat hiervan de oorzaak kon zijn. Op een gegeven moment zag ik dat een blauwgrijs roodstaartje door de man roodkulf werd achtervolgd en wel in hevige mate. Op een gegeven moment gaf deze, toen hij het roodstaartje had bereikt, met de snavel een flinke tik op het kopje en ik was weer een vogel armer. Een vriend van mij had in zijn voliëre een nagenoeg gelijke bevolking en ook een koppel roodkuifkardinalen. Hij had niets geen last en de kardinalen gingen zelfs over tot nestbouw, zonder ook maar enige agressie te tonen.

Toch is het wel goed om enigszins rekening te houden met de grootte van de vogels en er voor te zorgen dat zij min of meer overeenkomen. De vraag die we nogal eens gesteld krijgen hoeveel vogels er in een voliëre gehouden kunnen worden zou ik willen beantwoorden met: **Ongeveer een koppel per kubieke meter.** Wil men kans hebben op reële broedresultaten, dient men toch wel voor overbevolking te waken. Trouwens, afgezien van de broedresultaten, moeten we de vogels toch zeer zeker voldoende levensruimte bieden. Wat betreft het houden van grote parkieten, wil ik nog even opmerken dat zij het beste afzonderlijk per koppel in een ruimte zullen moeten worden gehouden. Vele soorten verdragen elkaar beslist niet. Ook is het raadzaam om geen grasparkieten bij andere vogels in een voliëre te houden. In principe moet men geen parkieten bij andere vogels houden en de meeste grote par-

kieten en agaporniden zelfs niet bij elkaar. Bij veel vogels, in het bijzonder bij de tropische vogels, is er geen uiterlijk waarneembaar verschil tussen man en pop. Dit brengt vaak en vooral bij beginnende liefhebbers, moeilijkheden en teleurstellingen met zich. Om van dergelijke vogels gegarandeerde kweekkoppels samen te stellen, vereist geduld. Geduld en vooral bestudering van deze vogels. Er zijn soorten waarvan alleen het mannetje een liedje ten gehore brengt. Daarentegen zijn er ook soorten waar zij net zo

Nestkasten van Glansspreeuwen

lustig met haar man mee zingt. Dan wordt het al weer moeilijker en moet er op worden gelet of een van beiden bijvoorbeeld niet eens met een strohalmpje in de bek rond het andere danst. Dit noemt men baltsen; een typisch mannelijk gedrag. Zelfs wanneer u denkt bij de vogels gezien te hebben dat zij tot een huwelijksdaad overgingen, kan nog de plank worden misgeslagen en blijken dat het twee mannen zijn. Het sexen, zoals men dat noemt, is werkelijk een van de grote moeilijkheden bij het houden en kweken van vogels. Het is echter ook weer heel interessant om zelf te kunnen vaststellen met

Vervolg op pag. 318

voeders voor alle vogels

over onze vogels gesproken. . . . dat is hun voer!

V.V.R. VOGELVOEDERFABRIEK
KONINGINNELAAN 106
RIJSWIJK Z.H. TEL. (070) 98 34 02

Ussel

De

3. HET LEGSEL DER VOGELS

De vogels hebben de kunst van het eieren leggen tot de grootste volmaaktheid opgevoerd. Dit blijkt allereerst uit het feit, dat met het geringste aantal eieren uitkomend zij toch in staat zijn hun soort op peil te houden. De schol (vis) legt per jaar tenminste 50.000 eieren, de kikkors enkele honderden, de slang enkele tientallen.

De grote vogels stellen zich daarentegen vaak met één of twee eieren tevreden. Onder normale omstandigheden gaan bij alle andere dieren, van het gehele nageslacht van een ouderpaar, alle op twee na te gronde vóór zij zelf geslachtsrijp zijn en zich dus kunnen voortplanten. Blijven er meer dan twee over, dan is het soort zich aan het uitbreiden, minder dan twee, dan gaat zij langzaam maar zeker te gronde en sterft uit.

Nu nog iets over het aantal eieren.

In het algemeen leggen de grote vogels een geringer aantal eieren dan de kleine. Zo bv. leggen de grote roofvogels en de albatrossen één ei. De kleine soorten bv. onze zangvogels leggen in de regel veel meer eieren. Dit weet iedereen, die wel eens het legsel van zo'n vogeltje gevonden heeft. Maar teveel leggen zij er ook niet. Was dat het geval, dan zouden o.a. de spreeuwen en de mussen allang alles hebben kaalgevreten. Ook hier is er voor gezorgd, dat er geen overdaad ontstaat, die schaadt.

Het vernietigingscijfer is bij de kleine vogels veel groter dan bv. bij de Adelaar. De ekster en de gaai beroven nesten en doen zich aan de pas gelegde eieren te goed en de kat vangt onze jonge vogels. Duizenden gevaren liggen voor deze kleine diertjes op de loer.

Wie waagt zich echter in de vrije natuur aan een Adelaarshorst, die op grote hoogte aan de rotswand is gebouwd? Met de mens echter heeft de natuur bij de bepaling van het vernietigingscijfer geen rekening gehouden en zou de adelaar beter af zijn als zij 5 of 6 eieren legde.

Maar daarvoor is het nu helaas te laat.

J. v.d. V.

404

INSECTICIDE doodt insecten
ONSCHADELIJK / GIFVRIJ

Mijn kweek met.....

Als men zijn ogen goed de kost geeft ziet men op het land doch vooral in stadstuinjes en plantsoenen op ieder moment van de dag schepsels die de Vogelwet overtreden ten aanzien van het doden, pogen te doden, vangen of pogen te vangen, vervoeren enz. van beschermde vogels. Het schijnt dat de bekende organisaties op het gebied van de Dierenbescherming en Vogelbescherming dit niet wensen te weten, je leest hieromtrent nooit en toch overtreden deze créatures gezamenlijk met zeer groot succes de wet. Blijkbaar weten ze er niet goed raad mee, ze waren anders toch al lang met een wetswijziging gekomen. U begrijpt natuurlijk reeds waar het hier om gaat, ja inderdaad, de lieve poezen. Zij mogen blijkbaar wel wat ons verboden is.

Als rechtgeaard vogelliefhebber stult het mij zeer tegen de borst dat op deze wijze dagelijks honderden beschermde en onbeschermde vogels worden gevangen verminkt of opgevreten.

Hierover nadenkend begon ik enkele jaren geleden eens te experimenteren met een grote kater van onze bureu. Eerst probeerde ik hem af te leren vogels te vangen doch dat werd een mislukking, zat zeker in de aard van het beest — een mens met zijn aard maar aan de wet aanpassen dacht hij. Reeds vrij spoedig had ik hem echter zo ver dat hij de gevangene vogels, zij het wel dood, thuis bracht.

Na eens een avondje ernstig met de kater te hebben gesproken begreep hij kennelijk de bedoeling van de dierenbescherming beter en die van de vogelwet in het bijzonder, nadien kwam hij nl. prompt thuis met levende vogels sommige wel een beetje gehavend. Dit vond ik al een hele stap vooruit.

Nu precies twee jaar geleden was deze kater zo ver dat hij alles wat hij ving vogels-konijntjes-eendjes etc. netjes levend thuis bracht en alles deponeerde door de openstaande deur van de sluis van mijn volière in deze sluis. Ik de deur dicht en op deze wijze legaal in het bezit van kooivogels. Vanzelfsprekend waren mijn vrienden op de hoogte van het experiment en al gauw kwam men met zijn poes naar mijn kater en die was niet te beroerd. U zult het bijna niet geloven maar bij ons in de buurt zitten er nu zoveel vogels in de volières dat we af en toe de boel open moeten zetten en ze er uit jagen, ze vreten de oren van je kop. Van de week kwam de oude kater huiltend thuis, uit zijn gemit bleek me dat hij een goudvink had zien doodschieten, hij begreep maar niet waarom hij die niet mocht vangen en levend in mijn volière brengen.

Zo U uit dit verhaal ziet is het helemaal niet nodig om vogels in volières te kweken, kweek maar gedresseerde katten dan heb je vogels genoeg. Mochten er lezers zijn die interesse hebben voor een nazaat van genoemde kater mijn adres is de redactie bekend.

Vervolg van pag. 316

welk geslacht u het heeft te doen. Vaak voor de volière gaan zitten, de gedragingen van uw vogels goed bestuderen, uw vogels leren kennen. Met geduld en goede observatie komt u er beslist wel uit.

Het is beslist niet om het u nóg moeilijker te maken, maar alleen het feit dat u weet dat een bepaald koppel wel echt een man en een pop is, garandeert nog niet alles. Het paar moet ook nog iets voor elkaar voelen. Ook dat is net als bij ons, want, laten we eerlijk zijn, wij gaan ook niet met de eerste de beste.... Wij zoeken ook een bepaalde harmonie, zij ook. Vaak wordt er slechts één koppeltje van een willekeurig soort aangeschaft en dan moeten ze het maar doen, ja zeker. Neen, het beste is om van dat soort wat u zo graag wilt hebben meerdere exemplaren aan te schaffen. Iedere vogel voorziet u aan een van de pootjes van een andere kleur knijpring en dan afwachten wie zich bij

Er is daarin een grote verscheidenheid...

wie voegt. Dat is de weg en ik ben ervan overtuigd dat u nogmaals na goede observatie, dan pas kunt spreken over gegarandeerde kweekkoppels waarvan u goede resultaten kunt verwachten.

Probeer steeds met de huisvesting, met de voeding, met de nestgelegenheid maar ook met het samenstellen van de koppels de natuur zo dicht mogelijk te benaderen.

A. P. van Gils
Oranjeplein 21 Goirle (Holland)
Telefoon 04247 - 15 79
Vogel- en Dierengroothandel

Napoleons	6.— p.p.	Roodmussen poppen	4.— p.st.	O.A. Bandvinkjes	7.50 p.p.
Blauwfazantjes	7.50 p.p.	Wevers, niet op kleur	6.— p.p.	Strepengorsen	12.— p.p.
Bandvinkjes	7.50 p.p.	Rode Kardinalen	22.50 p.st.	Geelstuit Edelzangers	10.— p.p.
Oranjeakaakjes	8.— p.p.	Roodkuifkardinalen	20.— p.st.	Edelzangers	9.— p.p.
Blauwgrijze roodstaartjes	8.50 p.p.	Indigovinken	15.— p.st.	Staatvinkjes	8.— p.p.
Ekstertjes	6.50 p.p.	Lazulievinken	20.— p.st.	Vuurvinkjes	8.— p.p.
Bronzemannetjes	7.50 p.p.	Diamantduifjes	15.— p.p.	Strepen Edelzangers	10.— p.p.
Japanse meeuwtjes	7.50 p.p.	Schubbeduifjes	20.— p.p.	Dom. Widaha N.O. KL	9.— p.p.
Goudbuikjes	8.50 p.p.	Steenduijjes	30.— p.p.	Groene tijgervinkjes	17.50 p.p.
Edelzangers	8.50 p.p.	Zilverdiamantduifjes	100.— p.p.	Jacarinevinkjes	15.— p.p.
Mozambiquesajjes	9.— p.p.	Brilliantduifjes	7.— p.st.	Witkopnonnen	8.50 p.p.
Eurora astrildes	15.— p.p.	Kanariepoppen	17.50 p.st.	Zwartkopnonnen	8.50 p.p.
Zebra vinkjes, grijs	8.— p.p.	Kanariemannen	45.— p.p.	Driekleurnonnen	7.50 p.p.
Witte Zebra vinkjes	9.— p.p.	Diamantvinken	35.— p.p.	Indische nonpareils	15.— p.p.
Tijgervinkjes	6.— p.p.	Spitsstaart amadines	35.— p.p.	Zilverbekjes	6.— p.p.
Muskaatvinkjes	6.— p.p.	Gordelgrasvinken	35.— p.p.	Bruinkop Ortelanen	5.— p.st.
Loodbekjes	6.— p.p.	Cerus amadines	35.— p.p.	Witte Rijstvogels	45.— p.p.
Zwartkop Ortelanen	10.— p.p.	Gouldamadines roodkop	65.— p.p.	Bayawevers	7.50 p.p.
Grjze Rijstvogels	10.— p.p.	Zwartkop goulds	95.— p.p.	Middelbeo's	60.— p.st.
Chin. Tijgervinkjes	8.— p.p.	Roodkop pap. amadines	125.— p.p.	Rose Spreeuwen	20.— p.st.
Pagoda Spreeuwen	12.50 p.st.	Driekleur pap. amadines	45.— p.p.	Staalblauwe Troepialen	30.— p.st.
Eksterspreeuwen	12.50 p.st.	Bruinborst Rietvinken	55.— p.p.	Geelkop Troepialen	30.— p.p.
Oeverspreeuwen	12.50 p.st.	Binchonow astrildes	45.— p.p.	Baardvogels	op aanvraag
Hirtenspreeuwen	12.50 p.st.	Teugelastrildes	7.— p.p.	Brillenvogeltjes	20.— p.p.
Purper Glanspreeuwen	17.50 p.st.	Oost-Afrikaanse	8.50 p.p.	Oranjebuik bloemvogel	25.— p.p.
Himalayasijjes	20.— p.st.	Blauwfazantjes		Bisauwe Honingzuigers	40.— p.p.
				Shamaliesters	55.— p.st.
				Goudvoorhoofd	
				bladvogels	35.— p.st.
				Chin. Dwergkwartels	10.— p.p.
				Zilver Chin. kwartels	15.— p.p.
				Issabel Chin. kwartels	20.— p.p.
				Japanse kwartels	10.— p.p.
				Witte Japanse kwartels	20.— p.p.
				Deensbonte parkieten	8.50 p.p.
				Lutino en albino	8.50 p.p.
				Grasparkieten	7.50 p.p.

Verzending onder rembours. Kistjes Wederverkopers, prijs op aanvraag. Wij vragen Australische en andere soorten vogels. tegen kostprijs. Zondags tot 2 uur geopend.

Bert Garthoff

**VOGEL
 VAN DE WEEK**

In zijn zo eigen stijl geeft Bert Garthoff een persoonlijke impressie van allerlei vogels die regelmatig in ons land te zien zijn.

Geïllustreerd door de meesterhand van Thomas Bewick, Europa's grootste houtgraveur, die ook een bijzondere voorliefde voor vogels had!

Prachtig uitgevoerd — f 12,90, gebonden (in de boekhandel verkrijgbaar).

Uitgeverij Ploegsma - Amsterdam

ZACHTVOEDERS

met insecten en mierenieren, een internationaal begrip voor topkwaliteit.

In diverse samenstellingen, voor al uw vogels een volmaakte voeding, ook met honing.

Federvit-C-poeder roodfactor geeft uw kanarie zijn natuurlijke kleur terug.

★ ★ ★ ★

Importeur voor Nederland:
Marba-Apeldoorn N.V.
 Postbus 3100, Apeldoorn

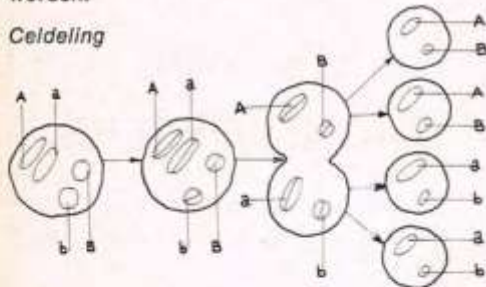
DE GRASPARKIET van A tot Z

JSSSEL

Zoals we uit het voorgaande hebben kunnen lezen, is het duidelijk dat we een goed genotype voor de kweek van de grasparkiet van een veel groter belang kunnen achten, als een goed fenotype.

Om u een voorbeeld te geven; de mogelijkheid bestaat, dat we een vogel hebben, waarvan het fenotype (de verschijningsvorm) zó goed is, dat hij op vrijwel elke tentoonstelling aan de top komt, terwijl het genotype (de erfelijke aanleg) dusdanig is, dat er nooit één goede vogel uit voortgebracht kan worden.

Celdeling

We hebben gezien, dat de chromosomen steeds in paren aanwezig zijn in de lichaams-celkernen.

Wanneer nu op beide chromosomen van één chromosomenpaar, één of méér genen voorkomen met dezelfde werking, bijvoorbeeld de genen, die geel en blauw veroorzaken, dus een groene vogel te zien geven, dan noemen we zo'n vogel zuiver voor groen, ofwel homozygoot voor deze eigenschap.

Komen op het chromosomenpaar verschillende genen voor, bijvoorbeeld voor groen en op het andere chromosoom voor blauw, dan is deze vogel heterozygoot, of onzuiver. In de grasparkietensport spreken we dan van een groene vogel, die split is voor blauw.

We mogen het ook zo stellen, dat het genotype van de vogel, doordat de chromosomen uit paren bestaan, als het ware uit twee erfelijke delen bestaat. Zijn op beide erfelijke delen de genen gelijkgericht, dan is dus de vogel homozygoot voor deze eigenschappen. Zijn zij niet gelijkgericht, dan is de vogel heterozygoot.

Laten we dit met een voorbeeld van twee chromosomenlocaties eens verduidelijken.

We moeten wel bedenken, dat de chromosomenlocaties niet volledig zijn en er maar 'n willekeurig aantal eigenschappen gekozen zijn, die waarschijnlijk niet eens op één chromosoom voorkomen in werkelijkheid.

_____	Lengte kopveren	_____
_____	Lengte bovensnavel	_____
_____	Kleur bovensnavel	_____
_____	Grootte van het oog	_____
WIT	Kleur iris-ring	WIT
GROEN	Kleur bevedering	GROEN
_____	Stand van de poten	_____
_____	Lengte van de poten	_____
_____	Lengte van de tenen	_____
_____	Breedte van de schedel	_____

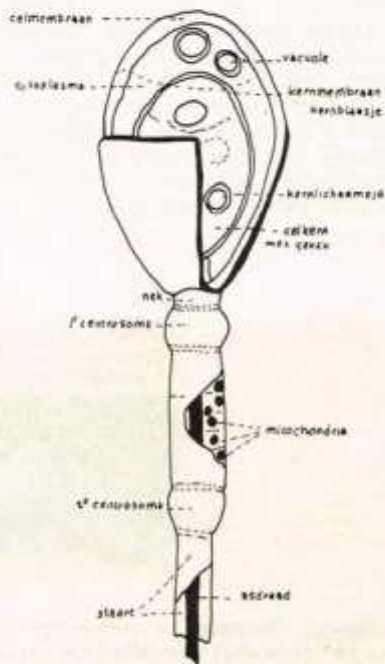
Bovenstaand schema duidt op een vogel, die homozygoot is voor de lichaamskleur en de kleur van de irisring.

_____	Lengte kopveren	_____
_____	Lengte bovensnavel	_____
_____	Kleur bovensnavel	_____
_____	Grootte van het oog	_____
WIT	Kleur iris-ring	ROOD
GROEN	Kleur bevedering	BLAUW
_____	Stand van de poten	_____
_____	Lengte van de poten	_____
_____	Lengte van de tenen	_____
_____	Breedte van de schedel	_____

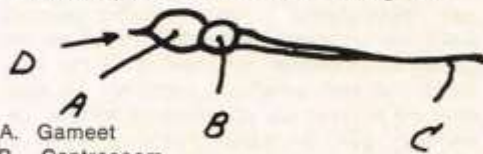
De

Bovenstaand schema duidt op een vogel, die heterozygoot is voor de lichaamskleur en de kleur van de irisring.
De gameet van de grasparkiet bevat dus dertien enkelvoudige chromosomen.

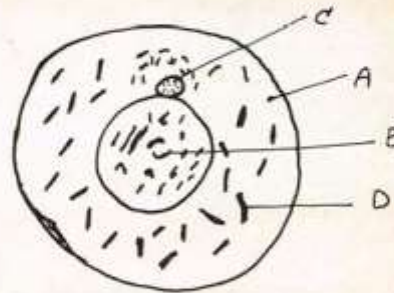
Vóór we de bevruchting van de eicel van de pop bekijken, gaan we eerst de beide cellen eens bekijken.
De mannelijke zaadcel ziet er als volgt uit:

- A. Gameet
- B. Centrosoom
- C. Zweepachtig staartje
- D. Perforatorium

In deze vorm stort de man miljoenen zaadcellen in de eileider van de pop, waarna dit naar de baarmoeder wordt gestuurd voor de bevruchting van de eicel van de pop.

De eicel van de pop ziet er als volgt uit:

- A. Cytoplasma
- B. Gameet
- C. Centrosoom

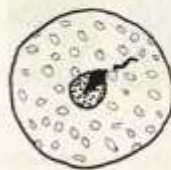
We zullen ook bij de bevruchting van de eicel het doel van de centrosomen zien.

Zaadcel dringt door het oppervlak van de eicel

Zaadcel + centrosoom op weg naar eikern

Versmelting van zaadkern met eikern waarna embryonale deling gaat plaatsvinden

Terwille van de vereenvoudiging van dit hoofdsuk zijn beide cellen niet compleet. Het zou de duidelijkheid alleen maar verminderen. Voor hen, die op de vererving toch wat verder willen doorgaan, kan ik de vermelde boeken uit de literatuurlijst aanbevelen.

BOEKENNIEUWS

Van Uitgeverij **A.G. Schoonderbeek** te Laren ontvingen wij een boek, waarvan wij in eerste instantie wel wat verwonderd opkeken. Wat doet een boek getiteld „**HET LEIDKE JONGE EENDJE**” nu bij een tijdschrift voor vogelliefhebbers. Toen wij het boek doorbladerden, waren wij al gauw zo enthousiast, dat het gevoel van verwondering verdween. „Het lelijke jonge eendje” is een heruitgave van het bekende boek van **Theo van Hoytema**, dat oorspronkelijk in 1893 gepubliceerd werd. Deze beeldende kustenaar, die in 1917 overleed, heeft het verhaal van Andersen op een onnavolgbare wijze in 31 kleurplaten vastgelegd. Een bijzondere uitgave, die zeker een grote belangstelling verdient. Aan de technische verzorging is veel aandacht besteed. De prijs bedraagt f 19.75.

Bij het **Kosmos-Verlag** in Stuttgart (Postfach 640) verscheen een boek dat door de vele liefhebbers die zich met de bastaardkweek bezighouden met gejuich zal worden ontvangen. „**Finkenmischlinge**” werd geschreven door **Klaus Speicher**, in Nederland geen onbekende. Alles wat met de kweek van vinkenbastaarden verband houdt komt in dit boekje aan de orde.

Vele factoren die het al dan niet slagen van bastaardenkweek bepalen, worden door de auteur besproken, terwijl ook aandacht wordt besteed aan het tentoonstellen en de tentoonstellingseisen.

Aan het einde van het boekje volgen beschrijvingen van vele soorten bastaarden, waarbij voor de Nederlandse vogelliefhebber uiteraard een aantal soorten behandeld worden die voor hem helaas „taboe” zijn door de bepalingen van de Vogelwet. Tekeningen van een vijftintigtal bastaarden zijn in zwart-wit opgenomen, het ware wellicht beter geweest om deze in kleur te reproduceren, maar voor de prijs van DM 5,80 kan men uiteraard aan deze bijkomstigheden geen te zware eisen stellen. Een goed boek voor de bastaardenkweker.

Bij uitgeverij **Kosmos** in Amsterdam verscheen de derde druk van „**Kweken van grasparkieten**” door **W. Beckmann**. Bij het verschijnen van de eerste druk hebben wij reeds gewezen op het belang van dit boek voor de serieuze kweker van grasparkieten. Inmiddels zijn er weer enige nieuwe boeken over grasparkieten op de markt gekomen, maar dat dit boekje uit de serie „Hobbygidsen” desondanks in een behoefte voorziet, blijkt wel uit deze derde druk. Voor de beginnende liefhebber en voor de kleine kweker is het een waardevol boek. Na vrij summier de huisvesting en kweek te hebben behandeld, gaat de auteur uitvoerig in op de kleuren en hun vererving, terwijl ook aan de standardeisen aandacht wordt besteed, zodat voor de kwekers, die met hun vogels geserveerde koffie en thee. In uw schuurtje naar de tentoonstellingen gaan, dit boekje een „allround” gids is. De prijs bedraagt f 4,50.

Ussel

De

DE SPREEUW

M. de Jong

Een uitbundige jodejaar

*„Wie is het, die op 't kerkedak
de broze stilte fluitend brak,
en sloeg een lied de heem'len in,
een lied van vreugd, een lid van min,
dat luchtig luidt en tierellert
en dansend ver en verder zwiert?”*

vraagt m'n vriend Rinke Tolman, die jongleden 25 mei tachtig jaar is geworden, en hij geeft zelf het antwoord:

*„Dat is de spreew, de brokkelaar,
de kommervrije tokkelaar,
dat is de spreeuw, die bont van pluim,
de fluitter is van lossen luim . . .”*

De „onbekommerde imitator”, het exlibris van wijlen dr. Jac. P. Thijsse is alleen maar duidelijk „bont van pluim” in het najaar als hij

pas door de rui een nieuw verenpakje heeft gekregen. De „verse” veertjes hebben alle witte en lichtbruine zoompjes en topjes gekregen, zodat de vogel inderdaad een bonte verschijning genoemd mag worden. Bij de dames — zij houden nu eenmaal van opschik — zijn deze lichte randjes aanmerkelijk groter dan bij haar eega. In de wintermaanden en ook nog in het voorjaar beginnen deze puntjes geleidelijk te slijten, met gevolg dat het kostuum van dag tot dag donkerder, vrijwel zwart wordt. Zo op het oog lijken de „protters” — zoals de Friezen ze noemen — gewoon zwart, maar bekijk ze maar eens goed als het zonnetje er haar stralen op laat spelen. Dan komt een prachtige blauwe, groene of purperen weerschijn te voorschijn en het lijkt alsof de vonken eraf spatten!

Enthousiaste imitator

Terwijl ik dit artikeltje zit te tikken, zit zo'n zwartrok voor het raam druk te conceteren. De hele ochtend heeft het geregend, maar nu schijnt af en toe de zon. Jubelend fluit de vogel zijn enthousiasme uit! Fier rechtop zit hij op de waslijn en kwettert er lustig op los. Dan weer miauwt hij als een kat, jodelt als een wulp, bootst een kievit na, tjottert geluiden die niet zijn te definiëren, om dan plotseling een fluitende uithaal te laten horen, die in kracht en toonhoogte langzaam aanzwelt. Zachtjes neemt deze dan weer af en het gejodel begint opnieuw. De Duitsers noemen deze spreeweroep de „Schäferpfliff”; wij spreken wel van „vuurpijl”. Het is een lust zo'n zingende „sprao” gade te slaan als hij daar zo zit zijn best te doen, zichzelf begeleidend met slaande wiekjes en van emotie trillende keelveertjes. Ik geloof niet dat er een geluid is, dat een spreew niet na kan bootsen. Waar zou hij het klempere van een oolevaar hebben geleerd?

Slordig nest

Als een jongeling over een huwelijk begint te denken, bouwt hij eerst een woning. Daarna wordt het huwelijk gesloten en „moeders” zorgt dan, dat het bouwwerk een beetje netter aanzien krijgt. Toch blijft het altijd een slordig geheel, een bouwsel voornamelijk van stro en gevoerd met hooi en ander zacht materiaal. Hierin worden de vier tot zeven lichtblauw-groene, gladschalige eitjes gelegd, die overdag door beide ouders worden bebroed (beurtelings uiteraars), terwijl 's nachts uitsluitend het vrouwtje deze taak op zich neemt. Na een broedduur van een kleine twee weken komen de jongen ter wereld, mormels om te zien, in onze ogen althans. Maar deze orroeglijke „kale kadotters” groeien als kool en na een week of drie trekken ze reeds met de ouders het veld in.

Ussel

De

Gezondheidsdienst

Dan is meteen de „gezondheidsdienst van de weilanden” in het geweer gekomen. Bij honderden zwermen de muisbruine jongen uit in gezelschap van paps en mams (soms wordt echter wel eens een tweede broedsel grootgebracht). Wat er dan niet naar de andere wereld wordt geholpen! Emelten, ritnaalden, engerlingen, slakken, insecten, kortom alles wat maar eetbaar is en de boer kan missen als de spreekwoordelijke kiespijn, wordt naar binnen geschrokt. Maar . . . ze lusten ook wat graag bessen, kersen en ander zacht fruit. Het is dan ook niet zo verwonderlijk dat eigenaars van boomgaarden, aardbelenkwekers en dergelijke, ze wel „dood kunnen kijken”! Erg jammer is tevens, dat ze bij lange niet alles opeten wat ze vinden; een groot gedeelte van het fruit wordt alleen maar aangepikt en blijft aangevreten liggen, waardeloos voor de eigenaar. En toch geloof ik (zonder tegen een zeer been te trappen) dat het nut aanzienlijk zwaarder weegt dan de schade die wordt aangericht. Dit is echter altijd een moeilijke zaak en het valt om

de drommel niet mee hierover te oordelen.

Spreeuwenwolken

Er is nóg een punt dat niet in hun voordeel spreekt en dat is dit: soms verzamelen zich enorme troepen spreeuwen tot de zogenaamde „spreeuwenwolken”. Vele duizenden vogels houden dan gezamenlijk vlieg oefeningen, waar men niet gauw op uitgekeken raakt. De snelste zwenkingen en wendingen worden uitgevoerd met een gemak waar wij versteld van staan. En dat alles — waarschijnlijk — zonder één commando! Maar dan komt de slaaptijd. De hele troep stort neer in een rietveld, zodat vaak honderden vierkante meters van dit kostbare goedje verloren gaat. Zoiets kan eveneens gebeuren met boomtakjes als zo'n troep daarin neerstrijkt. Tenslotte nog iets over de benaming. De diverse streeknamen zal ik niet alle noemen, want dat zijn er heel wat. Alleen de Latijnse naam; deze is *Sturnus vulgaris*. *Sturnus* betekent „spreeuw”, *vulgaris* is „gewoon, algemeen, alledaags”. Dit storietje ging dus over een „gewone spreeuw”.

Wssel

De

GEZA SEPT

**Voorkomt en geneest
virusziekten en infecties.**
Een goedkoop en
afdoend middel dat
eenvoudig toegepast kan
worden:
enige druppels aan het
drinkwater toevoegen
is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

TEGEN HAPZIEKTE!

H.K. 333

H.K. 333 tegen de gevaarlijke en besmettelijke
geeuw-, gaap- of hapziekte. Wacht niet, dan
is genezing niet meer mogelijk. Dhr. J. v.
Weelden, Finlandstraat 5, Oostburg: „Het
gapen bij mijn kanaries is dankzij Tinctuur
H.K. 333 achter de rug. Er zijn geen sterf-
gevallen meer voorgekomen, dankzij de snelle
toediening van Tinctuur H.K. 333.“

GECO-Labor, Ottostraat 5, Venlo
Gratis folders en tevredenheidsbetuigingen!

**BELANGRIJK
VOOR ALLE LEDEN**

Wees zuinig op het adresbandje van
dit blad, tenminste wanneer u straks
ringen wilt bestellen. Om te trachten
fouten te voorkomen, dient u dat adres-
bandje bij de bestelling te overleggen.

VOGELLIEFHEBBERS

lezen maandelijks

De Vogelwereld

Het tijdschrift van de A.O.B. verschijnt op min-
stens 48 blz. en bevat steeds artikelen over
kanaries, exoten, parkieten en inheemse vogels
en is regelmatig geïllustreerd met prachtige
kleurplaten.

Abonnement per jaar (oktober tot en met sep-
tember) f 11.— per jaargang, te storten op
postgiro 115834 De Vogelwereld, Civoor-
straat 30, Zottegem.

Amerik. elektr.
broedmachientje
voor 18 kwartel-
eitjes of andere,
met handleiding.

f. 28.—

Incl. BTW
franko remb.
Vele dankbetui-
gingen.

VAN WAARDHUIZEN

LEIDERDORP - Valk Bouwmanweg 204
Telefoon 01710 - 3 08 37

NIEUW!

PARADISO - KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières
van genormaliseerde elementen. Steeds
uit te breiden en onder te verdelen.
Twee standaard-uitvoeringen met on-
eindig veel combinatiemogelijkheden.
Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIERE geen kool, maar een
echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en
hygiënisch. Waterdichte
schuiflade. Gemakkelijk toe-
gankelijk, veilig af te sluiten.
Geen zichtbelemmering!

**Montage? Het werk van
een ogenblik. Geen
gereedschappen nodig!**

Stuur de BON of schrijf een
briefkaart aan:

Metaalwarenfabriek Hulskamp n.v.

KOMECO-DIVISION

POSTBUS 52 74 ALKMAAR

BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met
technische beschrijving en prijelijst van de
PARADISO-KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Naam:.....

Adres:.....

Plaats:.....

ENGELSE POSTUUR KANARIES

Postuurkanarie liefhebbers hebben volop de kans gehad om te genieten op verschillende grote tentoonstellingen die plaats hebben genomen, zo als die van de Ned. Ver. van Vorm en Post. Kanaries, de Bonds T.T. in Rotterdam en ook die van de Belgische P.C., juist over de grens in Antwerpen.

Ik was gelukkig genoeg de twee laatst genoemde shows zelf te kunnen bezoeken en daardoor eerste hand inlichtingen te kunnen krijgen door het spreken met bestuursleden der verenigingen. In Antwerpen was er 'n weelde van Post. Kan. te bezichtigen. Dat deze show ook groot belang had in Nederland bleek uit het feit dat er daar talloze van onze landgenoten aanwezig waren.

Terwijl er in 1969 maar drie in Antwerpen tentoonstelden was dit aantal deze maal tot 17 leden gegroeid. Goed gedaan! Allen bij elkaar waren er ongeveer 850 vorm en post. kan. op deze Antwerpse T.T. De organisatie en gastvrijheid was ook prima en ik ben er van overtuigd dat er de volgende keer meer dan duizend vogels zullen komen dat er geen

ruimte meer is voor verbetering, want die is er altijd en maakte natuurlijk op deze plaats ook geen uitzondering. Ook de Bonds T.T. was geweldig. Dit had ik ook verwacht, want in vorige jaren ben ik daar met goele T.T.'s verwend en ook deze keer werd ik natuurlijk niet teleur gesteld. Er waren geweldig veel vogels in Rotterdam, maar naar vergelijking van het grote getal had ik toch gehoopt er meer post. kanaries te zien, te meer daar ik wel gehoord en ook gezien heb dat deze vogels in Nederland in grote opmars zijn. Hoogstwaarschijnlijk zullen vele liefhebbers deze show voorbij hebben laten gaan omdat er juist van te voren al de twee shows van de speciaal clubs plaats hadden genomen.

Dit vond ik toch wel jammer, want we moeten zo veel mogelijk de kans nemen om onze tak van het vogel hobby te adverteren en er is beslist geen betere plaats dan Rotterdam, omdat bijna iedereen in de Nederlandse vogelwereld en ook vele buitenlanders daar aanwezig zijn. Door het tentoonstellen hebben we ook de kans om wat we bezitten te vergelijken

De /

Ussel

met vogels van andere liefhebbers en met deze er over te praten en zo doende elkaar in te lichten.

In Rotterdam waren er ongeveer 120 Engelse post. kanaries. Zo ver als ik me kan herinneren is dit het grootste getal dat er daar ooit geweest is. Dit is 'n bijzonder goed resultaat, maar ik ben niet zo vlug tevreden, omdat ik weet dat er veel meer hadden kunnen zijn. 250 in 1972? Het is heel gemakkelijk mogelijk met al Uw hulp! De kwaliteit van de vogels was niet slecht en tussen de glosters waren er zelfs hele goeie die het in Engeland op de T.T. heel goed hadden kunnen doen. Blijkbaar is er in Nederland toch nog 'n erg tekort aan kweekvogels, want ik heb daar 'n aantal post. kan. gezien die gekruist waren met andere rassen. Als goeie zuivere rasvogels gekweekt moeten worden mag dit kruisen beslist helemaal NOOIT. Om nieuwe rassen proberen te kweken zal het kruisen van verschillende rassen misschien wel de enige manier zijn om dit doel te bereiken, maar om onze bekende rassen te verbeteren moet ik dit zo ernstig mogelijk afraden. De vogels die we nu hebben zijn nog lang niet ideaal. Vergelijk ze maar eens met de standaard. Er is nog veel werk nodig voor dat we echte goede postuurkanaries zullen hebben. Als b.v. 'n Norwich met 'n Border gekruist wordt, is er 'n kans dat ze ooit iets waard zullen zijn voor de T.T. is bijzonder gering en in ieder geval zijn ze toch waardeloos voor het verder kweken van zuivere rasvogels. Ook als een van de jongen wordt gebruikt voor het verder kweken is 'n erge lange tijd voor nodig om ons doel op die manier te bereiken en ondertussen gaan onze concurrenten met alle prijzen weg, tenminste als ze normaal de beste zuivere rasvogels die ze bezitten met elkaar blijven kweken.

Er werd mij gevraagd of dat er in Engeland dikwijls verschillende rassen gekruist werden, want dit was wel gezegd. Het antwoord is beslist NEE. Geen serieuze kweker van postuurkanaries doet dat hier ooit. Zelf heb ik het ook nog nooit gedaan en zal het hoogstwaarschijnlijk ook wel nooit doen omdat im meermalen gezien heb dat 'n goede stam vogels in korte tijd vernield werd door niet deskundige liefhebbers. Om goed T.T. vogels te kweken zijn goede raszuivere kweekparen nodig. Gewoonlijk wordt te veel aandacht besteed aan

de lage prijs als we nieuwe kweekvogels gaan kopen.

Ik ben goed bereid om te geloven dat bij de meeste mensen het geld niet op de rug groeit en dat het voor sommige veel moeilijker is om het geld voor de vogels te vinden dan het voor andere is, maar, als er ook erge geldnood is, dan zal het toch nog beter zijn om de beste vogels te kopen die U machtig kunt korden en maar één goed jaar te kopen in plaats van meerdere minder goede. Normaal gesproken zullen de jongen ook goed zijn en daardoor ook meer geld inbrengen als die overbodige verkocht worden. Het kost niet meer om goede vogels te voeren dan andere. Als de jonge niet veel waard zijn is er gewoonlijk niet veel plezier van, maar als we 'n echte goede kweken kunnen we daar ontzettend veel van genieten als we hem zien opgroeien en later in het jaar gaan tentoonstellen. Aan beginners met Engelse post.kan. geef ik altijd dezelfde raad en die is als volgt: Kijk goed overal rond voor dat U vogels koopt om zeker te zijn dat U met het ras gaat beginnen dat U het beste aanstaat. Vervolgens, koop de kanaries die U denkt nodig te hebben, maar maak heel zeker dat ze goed gezond zijn en dat ze NIET veel geld kosten. Gedurende het eerstvolgende kweekseizoen zult U de kans hebben om veel te leren. Als de kweekparen hun jongen uitgeruid zijn in het najaar moeten alle vogels worden verkocht, want ze zullen voor tentoonstellen gewoonlijk niet geschikt zijn. Veel geld zult U voor deze vogels niet krijgen, maar over het algemeen zal het toch wel genoeg zijn om er twee behoorlijk goede vogels mee te kopen waarmee het volgende jaar dan betere vogels gekweekt kunnen worden. Op deze manier zult U nooit veel geld kunnen verknoeien en toch kunt U in dit eerste jaar op deze goedkope manier heel veel ervaring op doen. Gedurende deze tijd in het bijzonder: Bezoek zo veel mogelijk vogelkamers van andere liefhebbers en als er iets is dat U wilt weten, ben maar niet bang en vraag maar raak aan ervaren kwekers, want het is zo goed als zeker dat ze bijzonder graag bereid zullen zijn om U te helpen. Ook het bezoeken van zo veel mogelijk tentoonstellingen is aan te raden, want daar, meer dan ergens anders, zult U zelf goed kunnen zien hoe dat de vogels ongeveer zullen moeten zijn.

KAN IEDEREEN PRACHTVINKEN KWEKEN ?

J. H. J. Hekkert

Als ik op de diverse tentoonstellingen, zo eens met deze en gene sta te praten verbaast het mij altijd weer hoe weinig liefhebbers er zijn die weten wat er zoal in hun liefhebberij omgaat en hiermede bedoel ik dan voornamelijk de diverse kweekmogelijkheden die er zoal zijn.

Vanzelfsprekend geldt dit voor de liefhebber die nog niet zolang de sport beoefent, doch er zijn er nog die zeker al een jaar of vijf liefhebberen en eigenlijk nog niet verder gekomen zijn dan hun gemeenschapsvolière. Nu moet dit in lang niet alle gevallen gezien worden als een achterblijverij of een onwetendheid, want uiteindelijk is deze bezigheid een vrijetijdsbesteding en een ontspanning. Maar de praktijk geeft nu eenmaal weer, dat degenen die eenmaal door deze vogels „opgeslokt” zijn steeds gaan uitbreiden en voortdurend andere soorten aankopen om uiteindelijk tot een zekere specialisatie over te gaan.

Onder specialisatie versta ik dan, het houden van bepaalde vogelgroepen zoals: Wildzangvogels, Parkieten, Kanaries, Duiven, Kwartels, Zang- en siervogels, Kardinalen, Wevers, enz.

Het houden en kweken van Australische Prachtvinken is nu ook zo'n „specialisatie”. Deze specialisatie wordt vnl. toegepast als kooikweek, alhoewel dit natuurlijk evengoed in de volière kan.

Het verschil tussen beiden is, dat men met kooikweek zowel 's zomers als 's winters kan kweken, terwijl dit in de volière natuurlijk niet kan. Daarbij komt nog dat de meeste Prachtvinken 's winters verwarmd dienen te worden en wanneer de geslachten dan niet gescheiden worden zullen zij door willen broeden en hun rustperiode de daarop volgende zomer beginnen, zodat ze als het ware van slag geraken en men dus noodzaak is 's winters weer te gaan broeden.

Welke soorten worden nu onder Prachtvinken begrepen. De bekendste, die menigeen niet als „prachtvink” kent, is de Zebravink. Verder kennen we nog: rood- en geelsnavel spitsstaartamadinen, Maskeramadinen, Gordelgrasvinken, Diamantvinken, Binsenastrilden, Ceresamadinen, Bichenowastrilde, Roodkop-, Zwartkop- en Geelkop Gouldamadinen, Gele-, Witborst- en Bruinborst Rietvinken en Driekleurpapegaaiamadinen. De hier genoemde vinken komen het meest voor en zijn welhaast overal te verkrijgen.

Daarnaast behoren tot de Prachtvinken eveneens de: Zonneastrild, Doornastrild en de Geschilderde Astrild, die beter bekend staat als de Emblemata Picta.

Heeft men voldoende ervaring opgedaan met het verzorgen van de eenvoudiger te houden

soorten zoals Tijgervinken, Zebravinken en Japanse meeuwen en wil men het proberen met de Australische Prachtvinken dan is dit zeker mogelijk en menig soort gaat gemakkelijker tot broeden over dan bv. het oranjekaakje of het blauwfazantje.

Voor degenen die de kleine Afrikaantjes reeds in de buitenvolière hebben gehouden, kunnen zonder meer ook deze soorten houden, er wel rekening mee houdende dat velen verwarmd moeten overwinteren. De soorten die de kou wel kunnen verdragen zijn vnl. de zebravinken en de diamantvinken.

Hoe moet men nu tewerk gaan bij de meest voorkomende kweekmethode nl. de „kooikweek”.

Men kan beginnen prachtig afgewerkte kooien in de handel te kopen maar de praktijk leert weer, dat men daar vroeg of laat vanaf stapt omdat men vindt dat de maten wat ongelukkig uitvallen daar men veelal gebonden is aan een reeds bestaande ruimte waardoor de laatste kooi er net niet meer inpast.

Daarnaast zijn er velen die de bestaande kooien nogal duur vinden en zelf overgaan tot het maken van broedkooien die zij dan tevens aan kunnen passen aan de beschikbare ruimte.

De maten van de broedkooien die bebezigt worden zijn:

lang 80-100 cm., diep 40-50 cm. en hoog 40-50 cm. Velen van U zullen de maten wellicht wat overdreven vinden, maar houdt U er rekening mee dat er metertijd ook nog jonge vogels bijkomen die ook wat ruimte willen hebben. Daarnaast hebben deze maten het voordeel dat er een tussenwand geplaatst kan worden, waardoor de kleinere kooien dan geschikt zijn voor de Japanse Meeuwen, die U ongetwijfeld wel eens, als pleegouders, nodig zult hebben.

De voorfronten maakt men meestal van de bestaande, in de handel verkrijgbare, traliefrenten, alhoewel ik mij in kan denken dat menigeen die zelf de kooi maakt ook het voorfront wil maken. Zelf heb ik de voorfronten voorzien van schuiframen die ongeveer 20 cm. hoog zijn en daarboven het normale volière kwadraatsgaas. Het voordeel van deze voorfronten is, dat de vogels minder vuil naar buiten werpen of opvliegen, zodat het kweekhok schoner blijft. Het voordeel van een volledig traliefront is, dat de vogels alle lichte delen door hun opvliegen eruit gooien, zodat de kooi schoner blijft en men regelmatig gemakkelijk het kweekhok even aanveegt.

De te gebruiken **nestkastjes** hebben ongeveer de maten 15x8x8 cm. Het plaatsen van de nestkastjes kan ook al verschillend zijn. Velen plaatsen deze in de broedkooi of aan de buitenzijde tegen de zijwand. Persoonlijk ben ik wel een voorstander, zeker bij het kweken van prachtvinken, deze te plaatsen aan de buitenzijde tegen het voorfront. Het voordeel hiervan is dat de vogels de bewegingen buiten hun kooi niet opmerken en daardoor rustiger kunnen broeden, terwijl een nestcontrole ook gemakkelijker is uit te voeren.

Voor het **drinkwater** kan men het beste de normale plastic fonteintjes gebruiken, die men aan de buitenzijde bevestigt, doch voor het voer geef ik de voorkeur aan een bakje dat op de bodem staat, om redenen dat er veel uit het zaadfonteinje (automaat) vermorst wordt en de vogels dit in de regel niet van de grond oppikken, terwijl het gewonnen uit een bakje op de grond het voordeel biedt, dat de vogels ook van de grond pikken.

De **zitstokken** worden loodrecht op het voorfront geplaatst, zodat een grotere vliegruimte wordt verkregen. Het verdient aanbeveling bij het gebruik van een drietal zitstokken, de middelste laag te plaatsen en de beide buitenste dus hoog.

Wat betreft het **nestmateriaal**; dat wil nog wel eens verschillen, maar in het algemeen kan men volstaan met gedroogd gras dat niet al te fijn is en uitgeplozen touweindjes, terwijl vele soorten het nest van binnen verder afwerken met veertjes. Dit laatste is zeker van toepassing voor de diamantvinken. Geeft men hen geen donsveren dan is het nagenoeg zeker dat zij behalve evt. medebewoners ook zichzelf kaal plukken om het nest te kunnen bekleden.

De binsenastrild verwerkt vele fijne grashalmen en uitgeplozen touw.

Tenslotte wil ik nog even iets vermelden omtrent de **voeding**. Velen denken nog steeds dat de voeding buiten de broedtijd minder belangrijk is dan in de broedtijd. Zij, die zo beginnen te kweken, krijgen in de regel wel de kous op de kop, want het is juist in deze periode dat de vogels nieuwe kracht op moeten doen om een goed broedseizoen te kunnen beginnen. Een andere reden, om juist buiten de broedtijd voor een goede verzorging in te staan, is wel, dat de meeste vogels na de broedperiode en sommige vlak voor de broedperiode in de rui vallen. Deze ruiperiode is voor iedere vogel een tijd dat hij juist zeer gevoelig is voor iedere verandering en derhalve is een goede voeding van zeer groot belang.

Het gemakkelijkste is wel het gehele jaar door

het gemengde tropische zaad te geven en in de broedperiode dit aan te vullen met een kracht- en opkvoeder.

Groenvoer geeft men zoveel mogelijk het gehele jaar door en van tijd tot tijd dient ook onkruidzaad op het verlanglijstje te staan.

Wat betreft het geven van levend voer, hiermede moet men zeer voorzichtig te werk gaan. De mierenlarven (eitjes) kan men ze regelmatig geven, alhoewel het een voedsel is waar zij wel gewend aan moeten zijn, want velen eten dit niet zomaar. Deze larven zijn zeer geschikt voor het opfokken van de jongen. Het bezwaar is echter dat zij niet altijd en overal te verkrijgen zijn en wanneer ze vers zijn moet men ze op een koele plaats bewaren om bederf te voorkomen, tenzij men ze in gedroogde vorm geeft. Met de meelwormen ligt dit geheel anders. Het voedsel op zich is bijzonder geschikt. Het is nagenoeg overal en altijd te verkrijgen, maar toch heeft het wel een enkel nadeel. Wanneer te veel hiervan gegeven wordt, zullen de vogels **overmatig broeddriftig** worden en wanneer zij reeds een nest hebben, zullen zij hierdoor weer een nieuw nest of legsel willen beginnen en hierdoor de eieren of jongen, die zij al hadden, in de steek laten.

Over het in de steek laten van eieren of jongen gesproken, hiervan wil ik nog even vermelden dat dit ook mogelijk is door het overgaan op een ander voedsel.

Het belangrijkste, voor een ieder die met een zekere specialisatie in de vogelkweek begint, is het altijd weer blijven observeren van hun vogels, want iedere vogel heeft zijn eigen levensstijl en daar zult U zich aan aan moeten passen.

Ceresamandine

UNIEKE VOGEL- KALENDERS '72

Sedert januari van dit jaar hebben we regelmatig in dit blad, op de middenpagina's, een bijzonder kleurrijke afbeelding van een vogel kunnen opnemen. Ook in dit nummer vindt u weer zo'n fantastische plaat. We hebben daarop, en we prijzen ons daar echt wel gelukkig mee, vele fijne reacties ontvangen. Vaak werd dan óók de vraag gesteld of deze platen los verkrijgbaar waren. Helaas hebben we aan die verzoeken niet kunnen voldoen. We hebben echter wel getracht om een alternatief te zoeken en menen dit te hebben gevonden in de uitgave van een vogelkalender. De wijze van verkoop van een dergelijke kalender is eveneens een belangrijk punt van overweging geweest. Wij zijn van mening dat onze afdelingen daar op de eerste plaats hun voordeel mee moeten kunnen behalen. Daardoor werd de volgende regeling getroffen:

Het uitgeven van een zesbladige kalender waarop in totaal acht bijzonder fraaie vogelplaten in vierkleurendruk en met een twee-maandelijks kalendarium, formaat 31 × 31,5 cm. De vastgestelde verkoopprijs bedraagt f 3,50 per stuk. Bij een minimum afname van 25 stuks per afdeling komt één gulden per exemplaar ten goede aan de afdeling.

In het volgende nummer zal een bestelformuliertje worden opgenomen waarop de kalender kan worden besteld. Dit formuliertje dient tegelijk met het verschuldigde bedrag vóór 15 september a.s. te worden afgegeven aan de penningmeester van de afdeling. Deze zal daarna door middel van een bestellijst de totale bestelling opgeven aan het bondsbureau.

Ook abonnees en verspreide leden kunnen in het bezit van deze unieke kalender komen. Zij dienen vóór 15 september a.s. een bedrag van f 3,50 over te maken op de giro van de bond onder vermelding "kalender 1972".

De kalenders zullen eind november — begin december worden verzonden.

Geachte lezers en lezeressen, aan u het woord!

Wanneer u uw afdeling wilt steunen, een verantwoorde propaganda wilt maken voor onze liefhebberij en onze organisatie of uw familie, vrienden of kennissen eens wilt verrassen dan kunt u dit heel eenvoudig doen door gewoon een kalender te bestellen.

Maar... . zover zijn we nog niet, dit kan pas de volgende maand.

VOORDEELIG

VOEREN... Sluis

**VOORDEEL
VERPAKKINGEN
3500 GRAM**

Zelfde prima kwaliteit als in de kleine pakjes. Mengsels van zuivere, volkomen rijpe zaden in uitgebalanceerde verhouding. Konstante samenstelling.

Sluis zaden en Sluis Krachtvoerders met oxytetracycline, dat beschermt tegen infectieziekten!

VOER UW VOGELS

IN MEMORIAM

Op 7 mei 1971 ging na een kortstondige ziekte plotseling van ons heen de heer L. de Wolf in de leeftijd van 61 jaar, voorzitter van de Vogelvereniging „De Putter“, afdeling Enschede-1.

Niet alleen voor onze vereniging is dit een groot verlies, ook voor de afdelingen van de provincie Overijssel, daar hij ruim 15 jaar vele lezingen als deskundige over het voedsel van vogels en vogelziekte en hun bestrijding heeft gegeven en daardoor heeft medegewerkt aan de grote groei van onze bond. Wij allen zullen hem nooit vergeten en met grote dankbaarheid aan hem denken als een echte sportvriend.

Dat zijn vrouw en kinderen de kracht mogen vinden om hun groot verlies te kunnen dragen.

Bestuur en leden van de
Vogelvereniging „DE PUTTER“

Overleden	In leven lid van afd.
G. Boodewijn	Tiel
H. Gilsing	Lieshout
C. de Graaf	Bavel
W. Wouters	Tilburg
P. de Koning	St. Oedenrode
J. H. W. Henning	Castricum

GOED NIEUWS VOOR KWEKERS VAN

grasparkieten, zebra-vinken, wildzang, vorm- en postuurkanaries.

Nu er speciaalclubs zijn, kunt u uw hobby nog beter beleven.

Wordt lid, NU!

Het adres waar u moet zijn, staat voorin dit nummer.

Als afdelingen zijn reeds afgevoerd Wargawartena (W 28) en Brakel (B 32).

OP BONAIRE BROEDEN DE FLAMINGO'S WEER

Over het voortbestaan van de flamingo's op het Antilliaanse eiland Bonaire heeft men lange tijd in het ongewisse verkeerd. Het laatste, zeer lange, broedseizoen duurde van augustus 1966 tot november 1967. Begin december 1967 begon in Zuid-Bonaire de omvangrijke constructie van zoutpannen voor de Antilles International Salt Company, dochtermaatschappij van de Amerikaanse International Salt Company. De flamingo's trokken zich niet al te veel van de werkzaamheden aan en hadden overigens ook net een broedseizoen achter de rug. Maar de ingrijpende verstoring van een groot deel van het milieu bleek toch een langdurige belemmering voor verdere broedactiviteiten. Het heeft precies 2 jaar geduurd voor de vogels weer begonnen

met nestbouw. Zij doen dat thans in een 55 hectare groot terrein; dit gebied is in zijn natuurlijke staat gelaten volgens een overeenkomst tussen de Amerikaanse zoutmaatschappijen en een groep Nederlandse en Antilliaanse natuurbeschermers, gesloten in juli 1966, met medewerking van de regeringsautoriteiten in Nederland en de Antillen. Het is nog te vroeg om te schrijven dat het nieuwe broedseizoen een succes zal worden, maar er is wel al voldoende dat de genoemde overeenkomst tussen de natuurbescherming enerzijds en industriële en commerciële belangen anderzijds zijn waarde heeft bewezen. Het is een goed voorbeeld van samenwerking, ook elders in de wereld. (Uit: Panda-Nieuws).

Vogelhandel REIN v. d. VEEN GOOR

Mex. Nonpareil	45,— p.p.
Rode Kardinaal man	25,— p.st.
Rode Kardinaal pop	25,— p.st.
Zebravinken grijs	7,— p.p.
Zebravinken isabel	7,— p.p.
Zebravinken wit	9,— p.p.
Zebravinken masker	11,— p.p.
Diamantduifjes	20,— p.p.
Zwartmaskerduifjes	20,— p.p.
Rode steenduijjes	30,— p.p.
Dwergkwartels	11,— p.p.
Zilverkwartels	20,— p.p.
Isabelkwartels	30,— p.p.
Japanees kwartels	20,— p.p.
Grasparkieten	8,50 p.p.
Deensbonteparkieten	10,— p.p.
Albinoparkieten	10,— p.p.
Lutino's parkieten	10,— p.p.
Valkparkieten	30,— p.p.
Indische Nonpareil	20,— p.p.
Grote Blauwfazantjes	10,— p.p.
Grote Saffraanvinken	17,50 p.st.
Bandvinken	5,50 p.p.
Napoleons	4,50 p.p.
Muskaatvinken	6,— p.p.
Driekleurnonnen	6,50 p.p.
Rijstvogels	8,— p.p.
Japanees meeuwtjes	7,— p.p.
Abb. Geelbuik astr.	15,— p.p.
Blauwe honingzuigera	55,— p.p.
Roodkopamadines	22,50 p.p.
Edelzangers	9,— p.p.
Geelstuit edelzangers	11,— p.st.
Baardvogeltjes	22,50 p.p.
Blauwkop blauwfazantjes	22,50 p.p.
Effen astr.	45,— p.p.
Rode druppel astr.	60,— p.p.
Diamantvinken	50,— p.p.
Gordelgrasvinken	37,50 p.p.
Spitsstaart amd.	35,— p.p.

Ceres astr.	35,— p.p.
Bichenow astr.	50,— p.p.
Driekleur amd.	52,50 p.p.
Roodkopgoude amd.	85,— p.p.
Masker amd.	85,— p.p.
Melba astrilde	50,— p.p.
Mozambique sijsjes	9,— p.p.
Blauwfazantjes	6,50 p.p.
Oranjekaakjes	6,50 p.p.
Ekstertjes	6,— p.p.
Zilverbekjes	4,50 p.p.
Blauwgrijs roodstaartjes	9,— p.p.
Witte Rijstvogels	40,— p.p.
Geelbuikjes	9,— p.p.
Groene tijgervinken	25,— p.p.
Goudmussen	6,50 p.p.
Bruinkop ortolanen	5,— p.st.
Zwartkop ortolanen	20,— p.st.
Tijgervinken	7,— p.p.
Japanees nachtegaal pop	12,50 p.st.
Rode Tangara	30,— p.st.
Blauwe Tangara	30,— p.st.
Chinees Spotlijster	45,— p.st.
Himalayasijsjes	12,50 p.st.
Bronzemannetjes	8,— p.p.
Blauwvoorhoofd Amazone papegaaien	155,— p.st.
Geelvoorhoofd Amazone papegaaien	155,— p.st.
Blauwgrijs roodstaart papegaaien	180,— p.st.
Roespreeuw	20,— p.st.
Glansmerel	20,— p.st.
Tamboerjnduijjes	75,— p.p.
Roodborst kernbijter	65,— p.p.
Paapjes	25,— p.p.

COLLECTIE: 1 paar Napoleons, 1 paar Blauwfazantjes, 1 paar Ekstertjes, 1 paar Blauwgrijs roodstaartjes, 1 paar Bandvinken samen f 25,—

's Maandags de gehele dag gesloten.
's Zondags van 9 tot 2 uur geopend.
Verzending onder remboursa verp. f 1,50.

Onder minimumorders 20,—
VRACHT REKENING KOPER

**GROTESTRAAT 69
TEL. (06470) 2623**

„ANIMALI“ INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK

Postbus 291, Eindhoven, Tel. 040 - 113738, Roostenlaan 303

PRIJSLIJST

Kanaries	mannen	f	16,— st.
	poppen	..	8,— st.
Bastaard Putters	goede zangers	..	25,— st.
Japanees Nachtegaal	mannen	..	20,— st.
Zilveroor Nachtegaal	mannen	..	50,— st.
Rode Kardinaal	mannen	..	30,— st.
(uit buitenvolière)	poppen	..	35,— st.
Indigovinken	..	..	17,50 st.
Mexicaanse Nonpareils	..	..	25,— st.
Zebravinken	grijze	..	8,— pr.
	beige-bruine	..	8,— pr.
	witte	..	12,— pr.
	bij 10 jaar	..	11,— pr.
	masker	..	14,— pr.
	zilvervleugel	..	15,— pr.
Japanees Meeuwtjes	..	..	12,— pr.
	bij 10 paar	..	11,— pr.
Napoleonnetjes	..	..	4,50 pr.
Zilverbekjes	..	..	4,50 pr.
Bandvinken	..	..	5,50 pr.
Ekstertjes	..	..	6,— pr.
Vuurvinken	..	..	8,— pr.
Blauwe Fazantjes	..	..	8,— pr.
Oranjekaakjes	..	..	8,— pr.
Mozambique Sijsjes	..	..	11,— pr.
Edelzangers	..	..	11,— pr.
Blauwgrijs Roodstaartjes	..	..	11,— pr.
Goudmussen	..	..	7,— pr.
Goudbuikjes	..	..	10,— pr.
Driekleurnonnen	..	..	8,— pr.
Muskaatvinken	..	..	6,50 pr.
Tijgervinken	..	..	7,— pr.
Groene Tijgervinken	..	..	25,— pr.
Malabar Fazantjes	..	..	5,50 pr.
Witkop Nonnen	..	..	10,— pr.
St. Helena Astrildes	..	..	15,— pr.
Abessijnse Geelbuik Astrildes	..	..	25,— pr.

Kwartel Astrildes	..	25,— pr.
Aurora Astrildes	..	25,— pr.
Bruinkop Ortolanen	..	8,— st.
Roodkop Gould Amadinen	..	80,— pr.
Diamant Vinken	..	60,— pr.
Binzen Astrildes	..	60,— pr.
Spitsstaart Amadinen	..	40,— pr.
Zwartkop Ortolanen	..	25,— pr.
Lauchgrüne Papagei Amadinen	..	30,— pr.
Shama Lijsters	..	60,— st.
Goudvoorhoofdbladvogels	..	60,— st.

DUIVEN:

Diamant Duijjes	..	25,— pr.
Zilver Diamantduifjes	..	60,— pr.

PARKIETEN:

Grasparkieten	..	8,— pr.
Deense Bonten, Lutino, Albino Park.	..	12,— pr.
Regenboog Parkieten	..	30,— pr.
Violet Parkieten	..	25,— pr.
Engelse Standaard Parkieten	..	60,— pr.
Roodrug Parkieten	..	75,— pr.
Elegant Parkieten	..	150,— pr.
Bourks Parkieten	..	75,— pr.
Valk Parkieten	..	45,— pr.
Turquoise Parkieten	..	90,— pr.
Pracht Rosella's	..	275,— pr.
Nandaya Parkieten	..	80,— pr.
Halsband Parkieten	..	30,— pr.
Yendaya Parkieten	..	150,— pr.
Pruimekop Parkieten	..	85,— pr.
Geelbonte Halsband Parkieten	..	150,— st.

PAPEGAAIEN:

Grijze Roodstaart Papegaaien	..	200,— st.
met garantie op spreken, hand tam		

VOLLEDIGE PRIJSLIJST OP AANVRAAG

Ussel

door
dit keelgat
glijdt de best
uitgebalanceerde
groei-energie
...wimofok top 55

Wimofok Top 55 het ongeëvenaarde opfokvoer voor alle zaadeten-
de vogels. Verrijkt met vitamines, mineralen en sporenelementen
plus de extra toevoeging van de essentiële aminozuren, lysine en
methionine. Dit zorgvuldig uitgebalanceerde voer geeft jonge
vogels de kans hun erfelijke aanleg op grootte, vorm en
gezondheid volledig te benutten. Experimenteer niet!
De ervaring heeft het geleerd. Met Wimofok Top
55 behaalt U beslist de beste resultaten.

Wimofok Top 55
Rood, met cantha-
xantine voor roodfac-
torige vogels.

witte
molen

De /